

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 2 decembrie 2022
(OR. en)

15557/22

**Dosar interinstituțional:
2022/0394(COD)**

CLIMA 641
ENV 1240
AGRI 690
FORETS 129
ENER 650
IND 526
COMPET 983
CODEC 1902

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	1 decembrie 2022
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2022) 672 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de instituire a unui cadru de certificare al Uniunii pentru eliminările de dioxid de carbon

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2022) 672 final.

Anexă: COM(2022) 672 final

Bruxelles, 30.11.2022
COM(2022) 672 final

2022/0394 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
de instituire a unui cadru de certificare al Uniunii pentru eliminările de dioxid de carbon

{SEC(2022) 423 final} - {SWD(2022) 377 final} - {SWD(2022) 378 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Limitarea creșterii temperaturii medii globale la mai puțin de 1,5 °C va necesita reduceri drastice ale emisiilor globale de gaze cu efect de seră (GES) în următoarele decenii. Pentru a realiza acest lucru, în primul rând trebuie să îmbunătățim eficiența clădirilor, a modurilor de transport și a industriilor noastre, să trecem la o economie circulară și să utilizăm la scară mult mai largă energie din surse regenerabile. În al doilea rând, trebuie să reciclăm carbonul din fluxurile de deșeuri, din surse de biomasă sustenabile sau direct din atmosferă, pentru a-l utiliza în locul carbonului fosil în sectoarele economiei care vor rămâne în mod inevitabil dependente de carbon, de exemplu prin captarea și utilizarea dioxidului de carbon (CUC) și prin producția de combustibili sintetici sustenabili. În paralel, în fiecare an, vor trebui să fie captate și eliminate din atmosferă cantități tot mai mari de dioxid de carbon (CO₂) prin agricultura carbonului și prin activități industriale de eliminare a dioxidului de carbon sau prin proiecte de compensare a emisiilor greu de redus din sectoare precum cel al agriculturii, cel al cimentului, cel al oțelului, cel al aviației sau cel al transportului maritim, în vederea atingerii neutralității climatice.

La nivel mondial, cel mai recent raport¹ al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) indică o probabilitate tot mai mică de limitare a încălzirii globale la 1,5 °C, dacă nu au loc reduceri rapide ale emisiilor de GES. Raportul IPCC arată în mod clar că „utilizarea eliminării de dioxid de carbon pentru a contrabalansa emisiile reziduale greu de redus este inevitabilă dacă se dorește atingerea unui nivel net de emisii de CO₂ sau de GES egal cu zero”. Aceasta va însemna desfășurarea pe scară largă a unor activități sustenabile de captare a CO₂ din atmosferă și de stocare sustenabilă a acestuia în rezervoare geologice, ecosisteme terestre și marine sau produse.

Legea europeană a climei² prevede obiectivul ca UE să devină neutră din punct de vedere climatic cel târziu în 2050. Aceasta presupune ca emisiile de GES să fie reduse în mod semnificativ și ca emisiile inevitabile și eliminările de dioxid de carbon să fie echilibrate în cadrul Uniunii Europene cel târziu în 2050, cu scopul de a obține emisii negative ulterior. Pentru îndeplinirea acestui obiectiv, atât ecosistemele naturale, cât și activitățile industriale trebuie să contribuie la eliminarea din atmosferă a câtorva sute de milioane de tone de CO₂ pe an. În prezent și în contextul politicilor actuale, UE nu este pe calea cea bună în ceea ce privește eliminarea acestor cantități: eliminările de dioxid de carbon în ecosistemele naturale au scăzut în ultimii ani și, în prezent, în Uniune nu se realizează eliminări industriale semnificative de dioxid de carbon.

În conformitate cu scenariile evaluate de IPCC, Comisia Europeană a anunțat în Planul de acțiune privind economia circulară³ din martie 2020 că va elabora un cadru de certificare eficace pentru certificarea eliminărilor de dioxid de carbon, pentru a stimula adoptarea tehnologiilor de eliminare de dioxid de carbon și a spori circularitatea carbonului, cu respectarea deplină a obiectivelor privind biodiversitatea și reducerea la zero a poluării.

¹ Grupul de lucru III al IPCC (2022), Rezumat tehnic. În: Schimbări climatice 2022: Atenuarea schimbărilor climatice. Al șaselea raport de evaluare.

² Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

³ COM(2020) 98 final.

Obiectivele principale ale acestei inițiative sunt: (i) de a asigura o calitate ridicată a eliminărilor de dioxid de carbon în UE și (ii) de a institui un sistem de certificare și de guvernanta la nivelul UE pentru a se evita dezinformarea ecologică prin aplicarea corectă și asigurarea respectării criteriilor cadrului de calitate al UE într-un mod fiabil și armonizat în întreaga Uniune. Aceste acțiuni sunt necesare pentru a declanșa acțiuni în ceea ce privește implementarea eliminării de dioxid de carbon și pentru a elabora eventuale politici viitoare în acest domeniu, având în vedere necesitatea de a se elimina sute de milioane de tone de CO₂ pe an. Acest lucru va sprijini îndeplinirea obiectivului de realizare a neutralității climatice până în 2050 stabilit în Legea europeană a climei, precum și a celorlalte obiective de mediu din Comunicarea privind Pactul verde european⁴.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

În cadrul propunerii de modificare a Regulamentului privind exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură (LULUCF)⁵, Comisia Europeană a propus – pentru prima dată – un obiectiv separat privind eliminările nete bazate pe exploatarea terenurilor de - 310 milioane de tone de CO₂ echivalent până în 2030. Obiectivul la nivelul UE urmează să fie îndeplinit prin intermediul obiectivelor naționale obligatorii pentru sectorul LULUCF, prevăzând obligația statelor membre de a-și spori nivelul de ambiție al politicilor referitoare la utilizarea terenurilor. Prezenta propunere permite canalizarea unui sprijin mai eficace și bazat pe rezultate spre activitățile de agricultură a carbonului care pot contribui la îndeplinirea acestui obiectiv. De asemenea, Comisia a propus creșterea dimensiunii Fondului pentru inovare⁶, care este finanțat din veniturile provenite din sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS)⁷, ajutând astfel întreprinderile să investească în tehnologii curate inovatoare, inclusiv în cele care generează eliminări de dioxid de carbon.

Comunicarea Comisiei din 2021 privind ciclurile durabile ale carbonului⁸ subliniază importanța creării unui model de afaceri care să îi recompenseze pe gestionarii de terenuri pentru sechestrarea carbonului cu respectarea deplină a principiilor ecologice (și anume „agricultura carbonului”), precum și importanța creării unei piețe interne a UE pentru captarea, utilizarea, stocarea și transportul CO₂ cu ajutorul unor tehnologii inovatoare. De asemenea, comunicarea stabilește un plan de acțiune pentru îndeplinirea următoarelor obiective ambițioase privind eliminările de dioxid de carbon: cel târziu în 2028, toți gestionarii de terenuri ar trebui să aibă acces la date verificate privind emisiile și eliminările de dioxid de carbon, pentru a măsura practicile de agricultură a carbonului, iar toate emisiile de CO₂ captate, transportate, utilizate și stocate prin activități industriale ar trebui raportate și contabilizate; cel târziu din 2030, abordările aferente agriculturii carbonului ar trebui să contribuie la îndeplinirea obiectivului LULUCF de a realizare a unor eliminări nete de - 310 Mt CO₂ echivalent; iar tehnologiile industriale ar trebui să contribuie anual la eliminarea a cel puțin 5 Mt CO₂ echivalent cel târziu în 2030.

Prezenta propunere este, de asemenea, în concordanță cu propunerile finale ale Conferinței privind viitorul Europei⁹, în special cu propunerea 1, care vizează în mod explicit „introducerea unei certificări a eliminărilor de dioxid de carbon, pe baza unei contabilizări

⁴ COM(2019) 640 final/3.

⁵ COM(2021) 554 final.

⁶ C(2019) 1492 final.

⁷ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

⁸ COM(2021) 800 final.

⁹ Conferința privind viitorul Europei, Raport privind rezultatul final, mai 2022.

robuste, solide și transparente a carbonului” (măsura 5). În plus, Comunicarea din 2022 privind „înverzirea” Comisiei¹⁰ a anunțat că, pe lângă setul ambițios de acțiuni de reducere a emisiilor de GES, Comisia va trebui să se bazeze și pe eliminarea de dioxid de carbon pentru a neutraliza emisiile inevitabile și pentru a atinge un nivel net al emisiilor de GES egal cu zero până în 2030.

Cadrul de certificare descris în prezenta propunere este conceput pentru a se baza pe următoarea legislație existentă privind schimbările climatice:

- Directiva privind stocarea geologică a CO₂, denumită Directiva CSC¹¹, stabilește cadrul juridic general pentru stocarea geologică sigură din punctul de vedere al mediului a CO₂. Activitățile de stocare a CO₂ dintr-o instalație ETS într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei CSC sunt incluse în mod explicit în Directiva EU ETS, iar certificatele EU ETS trebuie restituite în cazul relocării emisiilor de CO₂. Cadrul de certificare propus va asigura conformitatea cuantificării eliminărilor de dioxid de carbon pentru activități industriale precum CSC bazată pe bioenergie (BECCS)¹² și captarea directă a carbonului din aer urmată de stocare (DACCS) cu normele prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei¹³ privind monitorizarea și raportarea emisiilor de GES în cadrul ETS și cu metodologiile detaliate ale UE elaborate de Comisie¹⁴ pentru cuantificarea evitării emisiilor de GES în cadrul proiectelor BECCS și DACCS finanțate din Fondul pentru inovare¹⁵;
- pentru agricultura carbonului și produsele de stocare a carbonului, Regulamentul LULUCF¹⁶ prevede un plan pentru monitorizarea și raportarea precisă a eliminărilor de dioxid de carbon în conformitate cu orientările IPCC și în sinergie cu politicile privind biodiversitatea, reducerea la zero a poluării, energia din surse regenerabile și adaptarea la schimbările climatice. Normele prevăzute în Regulamentul LULUCF încurajează monitorizarea exploatarea terenurilor într-un mod explicit din punct de vedere geografic, la costuri reduse și în timp util, de exemplu prin intermediul bazelor de date digitale, al sistemelor de informații geografice (GIS) și al teledetecției, inclusiv cu ajutorul sateliților și serviciilor Sentinel ale Copernicus (de exemplu, servicii privind clima și terenurile) sau al serviciilor disponibile în regim comercial.

¹⁰ C(2022) 2230 final.

¹¹ Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 140, 5.6.2009, p. 114).

¹² În vederea implementării BECCS, sunt necesare măsuri de salvagardare, astfel încât să se țină seama de limitele și disponibilitatea biomasei sustenabile, pentru a se evita cererea excesivă de biomasă pentru energie, cu efecte negative asupra absorbanților și stocurilor de carbon, a biodiversității, a calității aerului și a bioeconomiei.

¹³ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 601/2012 al Comisiei (JO L 334, 31.12.2018, p. 1).

¹⁴ Cerere de propuneri, Anexa C: Metodologia de calculare a evitării emisiilor de gaze cu efect de seră.
¹⁵ https://climate.ec.europa.eu/eu-action/funding-climate-action/innovation-fund_en.

¹⁶ Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și a Deciziei nr. 529/2013/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 1).

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Cadrul de certificare al UE privind eliminările de dioxid de carbon se va baza pe următoarele politici ale Uniunii sau va avea un rol important în aplicarea lor:

- Propunerea de Regulament privind refacerea naturii¹⁷ stabilește obiectivul ca 20 % din suprafața terestră și maritimă a UE să facă obiectul unor măsuri de refacere până în 2030 și ca toate ecosistemele care au nevoie de refacere să fie vizate de măsuri de refacere până în 2050. Există numeroase sinergii între activitățile de eliminare a dioxidului de carbon, în special agricultura carbonului, și măsurile de refacere a naturii. Cadrul de certificare propus pentru eliminările de dioxid de carbon va contribui la îndeplinirea obiectivelor privind refacerea și a obligațiilor prevăzute în Regulamentul privind refacerea naturii. De exemplu, activitățile aferente agriculturii carbonului care îmbunătățesc stocarea carbonului pot contribui la îndeplinirea obligației de a asigura o tendință de creștere la nivel național a stocului de carbon organic în ecosistemele forestiere și în solurile minerale cultivate din ecosistemele agricole. De asemenea, activitățile respective pot sprijini îndeplinirea obligației de a pune în aplicare măsuri de refacere a solurilor organice utilizate în scopuri agricole care sunt turbării drenate. Prin urmare, propunerea de Regulament privind refacerea naturii și prezenta propunere se vor consolida reciproc, contribuind atât la politicile privind clima, cât și la politicile în materie de biodiversitate.
- Politica agricolă comună (PAC) prevede sprijin pentru fermierii care se angajează să adopte practici sau investiții specifice în materie de mediu și climă. Această politică include, de asemenea, anumite condiții legate de mediu și climă (denumite „bune condiții agricole și de mediu”, GAEC) care trebuie respectate de fermieri atunci când primesc sprijin pentru venit în cadrul PAC. Aceste condiții depășesc cerințele legale. Anumite condiții sunt relevante pentru sechestrarea și protejarea carbonului în sol, ca în cazul pajiștilor și în cel al turbăriilor. În plus, PAC poate contribui la adoptarea certificării prin acoperirea investițiilor în avans și prin promovarea practicilor relevante la nivel de fermă. Cadrul UE de certificare a eliminărilor de dioxid de carbon va contribui la îmbunătățirea cuantificării GES aferente practicilor sprijinite și a inventarelor GES din sectorul național al terenurilor. Prin dezvoltarea piețelor voluntare, cadrul menționat poate asigura protecția pe termen mai lung a stocurilor de carbon și a acțiunilor legate de terenurile care nu sunt sprijinite de PAC. Sistemele de certificare publice, dezvoltate de statele membre, ar putea solicita recunoașterea de către UE în temeiul prezentei propuneri, pentru a pune în aplicare cadrul UE de certificare a eliminărilor de dioxid de carbon, inclusiv metodologiile de certificare prevăzute în prezenta propunere. În plus, prezenta propunere va permite divulgarea reducerilor emisiilor, altele decât cele de CO₂, ca beneficii conexe ale eliminării dioxidului de carbon.
- Directiva privind energia din surse regenerabile¹⁸ include un set de criterii de sustenabilitate pentru bioenergie, care sunt puse în aplicare fie de autoritățile naționale competente, fie de sistemele de certificare private recunoscute de Comisie. Aceste sisteme ar putea certifica, de asemenea, faptul că activitățile de eliminare a dioxidului de carbon îndeplinesc criteriile de calitate pentru eliminările de dioxid de carbon prezentate în prezenta propunere.

¹⁷ COM(2022) 304 final.

¹⁸ Directiva 2018/2001/UE.

- Strategia UE pentru păduri¹⁹ instituie cadrul de politică necesar pentru ca pădurile din UE să crească, să fie sănătoase, diverse și reziliente, să contribuie în mod semnificativ la realizarea ambițiilor noastre în materie de biodiversitate, să sporească eliminările de dioxid de carbon cu ajutorul absorbantilor naturali, să asigure mijloace de trai în zonele rurale și nu numai și să sprijine o bioeconomie forestieră sustenabilă bazată pe cele mai sustenabile practici de gestionare a pădurilor.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

• Temeiul juridic

Propunerea se bazează pe articolul 192 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care conferă Uniunii dreptul de a acționa în vederea realizării obiectivelor politicii sale în domeniul mediului. Obiectivele politicii Uniunii în domeniul mediului, astfel cum sunt definite la articolul 191 alineatul (1) din TFUE, includ, printre altele, conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului; utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale și promovarea pe plan internațional a unor măsuri destinate să contracareze problemele de mediu la scară regională sau mondială și în special lupta împotriva schimbărilor climatice.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Schimbările climatice sunt o problemă transfrontalieră. Efectele lor se manifestă la nivel mondial, indiferent de localizarea surselor de emisii de gaze cu efect de seră. Prin urmare, aceste probleme nu pot fi soluționate doar prin acțiuni naționale sau locale, deoarece este puțin probabil ca acest lucru să ducă la rezultate optime. Coordonarea la nivel european consolidează acțiunile de combatere a schimbărilor climatice și poate completa și consolida în mod eficace acțiunile naționale și locale; acțiunea UE este justificată din motive de subsidiaritate, în conformitate cu articolul 191 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Un cadru european ar fi mai adecvat decât inițiativele naționale pentru abordarea dificultății de a evalua calitatea eliminărilor de dioxid de carbon. Un astfel de cadru ar crea condiții de concurență echitabile în cadrul pieței interne pentru certificarea eliminărilor de dioxid de carbon, sporind comparabilitatea și încrederea. Un mozaic de inițiative naționale în acest domeniu nu ar face decât să exacerbeze problema, mai degrabă decât să o rezolve.

• Proporționalitatea

Prezenta propunere respectă principiul proporționalității, deoarece nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor de instituire a unui cadru de certificare al Uniunii pentru eliminări de înaltă calitate ale dioxidului de carbon. Propunerea prevede criterii de calitate pentru eliminările de dioxid de carbon, normele și procedurile necesare pentru certificarea și verificarea eliminărilor de dioxid de carbon și un cadru pentru recunoașterea sistemelor de certificare private și publice.

• Alegerea instrumentului

Obiectivele prezentei propuneri pot fi urmărite cel mai bine printr-un regulament. Acesta va asigura aplicabilitatea directă și uniformă a dispozițiilor în Uniune în același timp. Se impun cerințe operatorilor de sisteme de certificare voluntare, statelor membre, în vederea

¹⁹ COM/2021/572 final.

recunoașterii sistemelor de certificare publice, și Comisiei, în ceea ce privește raportarea și revizuirea.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluări *ex post*/verificările adecvării legislației existente**

Nu se aplică

- **Consultările cu părțile interesate**

În conformitate cu orientările privind o mai bună reglementare, au avut loc mai multe activități de consultare:

- o conferință online privind ciclurile durabile ale carbonului, care a avut loc la 31 ianuarie 2022;
- o cerere de contribuții în perioada 7 februarie-2 mai 2022, în cadrul căreia s-au primit 231 de răspunsuri;
- o consultare publică deschisă care a avut loc în perioada 7 februarie-2 mai 2022 și în cadrul căreia s-au primit 396 de răspunsuri.

Per ansamblu, activitățile de consultare publică au demonstrat un sprijin general puternic pentru o inițiativă de reglementare care să vizeze crearea unui cadru de certificare pentru eliminările de dioxid de carbon. Majoritatea părților interesate au pledat pentru ca inițiativa să acopere o gamă largă de opțiuni de eliminare a dioxidului de carbon și să ia în considerare aspecte precum: asigurarea unei măsurări precise, fiabile și în timp util a eliminărilor de dioxid de carbon; asigurarea faptului că acțiunile ferme de reducere a emisiilor nu sunt subminate de reorientarea atenției către eliminările de dioxid de carbon; furnizarea unor garanții suficiente pentru întreaga durată a stocării dioxidului de carbon și pentru prevenirea inversărilor.

Principalele criterii pe care părțile interesate le-au considerat importante pentru eliminările de dioxid de carbon au inclus robustețea aspectelor legate de monitorizare, raportare și verificare, potențialul de implementare la scară largă, gradul de pregătire tehnică și fezabilitatea economică, precum și potențialul de beneficii conexe pentru mediu. Majoritatea respondenților au fost de acord că instituirea unui sistem de certificare solid și credibil pentru eliminările de dioxid de carbon este prima etapă esențială pentru ca eliminările de dioxid de carbon să aibă o contribuție netă la îndeplinirea obiectivului neutralității climatice vizat de UE.

Respondenții au indicat că obiectivele-cheie pentru certificarea eliminărilor de dioxid de carbon ar trebui să fie: facilitarea comparabilității și a concurenței între diferitele activități de eliminare a dioxidului de carbon; sporirea transparenței și asigurarea unor condiții de concurență echitabile pe piețele voluntare ale carbonului și oferirea unor stimulente publice mai bune pentru eliminările de dioxid de carbon bazate pe natură și industriale, în cadrul programelor de finanțare ale UE și naționale.

Potrivit majorității respondenților, rolul UE ar trebui să fie de a stabili cerințe de calitate cuprinzătoare pentru eliminările de dioxid de carbon, asigurând cuantificarea corectă a eliminărilor de dioxid de carbon, suplimentarea, stocarea pe termen lung și sustenabilitatea mediului. În anexa 2 la evaluarea impactului care stă la baza prezentului regulament este prezentat un rezumat al constatărilor reieșite din consultările cu părțile interesate.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Un consorțiu extern de experți a fost însărcinat să realizeze un studiu de asistență tehnică menit a contribui la pregătirea propunerii de regulament privind eliminările de dioxid de carbon și la evaluarea impactului aferentă. Studiul a prezentat o trecere în revistă a mecanismelor și sistemelor existente pentru certificarea eliminărilor de dioxid de carbon și o evaluare sinoptică a diferitelor activități de eliminare a dioxidului de carbon, inclusiv eliminarea permanentă, produsele de stocare a carbonului și agricultura carbonului. În numele Comisiei, consorțiul extern a organizat o serie de evenimente de informare, inclusiv Conferința privind ciclurile durabile ale carbonului, și a contribuit la evaluarea răspunsurilor primite în cadrul consultării părților interesate. În sfârșit, studiul de asistență tehnică a furnizat o parte din datele care stau la baza analizei opțiunilor de politică prezentate în evaluarea impactului.

- **Evaluarea impactului și avizul Comitetului de control normativ**

Evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere a analizat diferite opțiuni de politică pentru rezolvarea a trei probleme principale care au un impact asupra dezvoltării viitoare a eliminărilor de dioxid de carbon.

Prima problemă este dificultatea de a evalua și de a compara calitatea eliminărilor de dioxid de carbon, ceea ce creează costuri de cercetare semnificative pentru potențialii finanțatori ai eliminărilor de dioxid de carbon. Aceasta este o „disfuncționalitate a pieței” tipică ce creează riscul ca sprijinul financiar să fie acordat unor activități de eliminare a dioxidului de carbon care nu pot fi considerate acțiuni de atenuare fiabile și eficiente. Această problemă are doi factori determinanți.

1. Certificarea eliminărilor de dioxid de carbon este mult mai puțin frecventă decât cea a reducerii emisiilor și implică mai multe dificultăți metodologice. Diferite sisteme de certificare propun metodologii diferite de cuantificare a eliminărilor totale și suplimentare de dioxid de carbon, de stimulare a stocării pe termen lung a carbonului și de includere a aspectelor mai ample legate de sustenabilitate, cum ar fi impacturile asupra mediului (de exemplu, pierderea biodiversității, poluarea etc.) al activității de eliminare a dioxidului de carbon.
2. Activitățile de eliminare a dioxidului de carbon (și anume eliminarea permanentă, produsele de stocare a carbonului și agricultura carbonului) sunt foarte eterogene în ceea ce privește maturitatea, eficiența din punctul de vedere al costurilor și costurile de monitorizare aferente și prezintă provocări diferite pentru certificare.

Pentru a rezolva această problemă, prezenta inițiativă urmărește să garanteze calitatea tuturor eliminărilor de dioxid de carbon certificate în UE prin metodologii de certificare adaptate la circumstanțele specifice ale diferitelor activități de eliminare a dioxidului de carbon.

În acest scop, prezenta inițiativă propune un cadru de certificare al UE pentru eliminările de dioxid de carbon bazat pe patru criterii de calitate (denumite în continuare CA.LI.T.ATE), indicând modul în care se pot asigura cuantificarea, suplimentarea și nivelurile de referință, stocarea pe termen lung și sustenabilitatea. Evaluarea impactului identifică o serie de bune practici pentru fiecare dintre aceste criterii de CA.LI.T.ATE, recunoscând în același timp că abordarea în materie de certificare pentru fiecare criteriu va fi diferită de la o activitate de eliminare a dioxidului de carbon la alta.

Într-o a doua etapă, vor trebui elaborate metodologii de certificare detaliate pentru punerea în aplicare a criteriilor de CA.LI.T.ATE în cadrul diferitelor activități de eliminare a dioxidului de carbon. În această etapă, vor fi elaborate norme specifice, adaptate la caracteristicile diferitelor tipuri de activități de eliminare a dioxidului de carbon: de exemplu, normele vor

recunoaște garanțiile solide referitoare la permanență oferite de soluțiile de stocare a carbonului în formațiunile geologice, sporind în același timp beneficiile conexe pentru activitățile aferente agriculturii carbonului. În acest sens, evaluarea impactului compară două opțiuni în materie de calitate:

- opțiunea Q1: sistemele de certificare elaborează metodologii în conformitate cu criteriile de C.A.L.I.T.A.T.E și le prezintă spre recunoaștere autorității publice responsabile;
- opțiunea Q2: Comisia elaborează metodologiile în strânsă consultare cu un grup de experți.

Din concluziile analizei reiese că opțiunea Q2 are cel mai mare potențial de a garanta calitatea eliminărilor de dioxid de carbon și de a asigura comparabilitatea acestora, reducând în același timp la minimum costurile administrative ale elaborării sau aprobării unor metodologii de certificare detaliate.

Cea de a doua problemă este că multe părți interesate nu au încredere în certificatele de eliminare de dioxid de carbon, deoarece acestea pot fi generate prin procese de certificare netransparente și nefaibile care certifică activități ce nu oferă beneficii reale pentru climă și sustenabilitate. Pentru a aborda această problemă, sistemele de certificare ar trebui să instituie norme și proceduri transparente și solide pentru a atenua riscurile ca procesul de certificare să nu fie în măsură să detecteze eliminările de slabă calitate, ca activitățile de eliminare a dioxidului de carbon să nu realizeze efectiv eliminările planificate și ca aceeași activitate să fie certificată de două ori sau ca același certificat să fie utilizat de două ori.

Cea de a treia problemă este că furnizorii de servicii de eliminare a dioxidului de carbon se confruntă cu obstacole în calea accesului la finanțare. Această problemă este generată de faptul că există o gamă amplă de modalități de utilizare a certificatelor de eliminare de dioxid de carbon (de exemplu, finanțare publică, raportarea de către întreprinderi a unor informații privind sustenabilitatea, etichete ecologice, piețe voluntare ale carbonului etc.). Această diversitate creează costuri de tranzacție pentru cei care doresc să obțină certificarea activității lor de eliminare a dioxidului de carbon, cum ar fi costurile cu cercetarea (timpul și eforturile depuse pentru a înțelege calitatea procedurilor de certificare ale unui anumit sistem) și costurile de transfer (costul încercării de a mobiliza alte tipuri de finanțare complementare sau alternative, care ar putea necesita modificarea operațiunilor lor și furnizarea unui set diferit de dovezi și informații).

Pentru a aborda cea de a doua și cea de a treia problemă, sistemele de certificare trebuie să respecte cerințe de certificare armonizate pentru a asigura transparența și a consolida încrederea:

1. gestionarea sistemelor: sistemele de certificare ar trebui să fie operate pe baza unor proceduri fiabile și transparente (de exemplu, gestionarea și monitorizarea internă, gestionarea plângerilor și a recursurilor, consultarea părților interesate, transparența și publicarea informațiilor etc.);
2. verificarea independentă: îndeplinirea de către eliminările de dioxid de carbon a criteriilor de C.A.L.I.T.A.T.E trebuie verificată de auditori terți și
3. divulgarea integrală: toate informațiile privind eliminările de dioxid de carbon certificate trebuie să fie puse la dispoziția publicului și să fie trasabile prin intermediul unor registre publice.

În conformitate cu aceste criterii de transparență, este stabilit un proces de recunoaștere a sistemelor de certificare și numai sistemele de certificare recunoscute pot fi utilizate de

operatori (adică de proprietarii activităților de eliminare a dioxidului de carbon) pentru a demonstra îndeplinirea criteriilor de CA.LI.T.ATE și aplicarea metodologiilor de certificare relevante.

În acest context, evaluarea impactului compară două opțiuni în materie de guvernanta în ceea ce privește entitatea care să fie responsabilă cu recunoașterea sistemelor de certificare: statele membre (opțiunea G1) sau Comisia (opțiunea G2). Concluzia analizei este că opțiunea G2 are cele mai bune rezultate în ceea ce privește garantarea unui proces de certificare solid și armonizat și promovarea pieței interne pentru certificarea eliminărilor de dioxid de carbon, reducând în același timp la minimum costurile administrative pentru autoritățile publice.

În concluzie, opțiunea de politică preferată este una în care Comisia: (i) elaborează metodologii de certificare, în consultare cu experții și cu părțile interesate și (ii) armonizează punerea în aplicare a cadrului de certificare și a criteriilor de CA.LI.T.ATE prin intermediul unor sisteme de certificare recunoscute.

În cadrul evaluării impactului, Comisia a evaluat, de asemenea, coerența propunerii cu obiectivele stabilite în Legea europeană a climei, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (4) din Legea europeană a climei. Comisia a constatat că abordările aferente agriculturii carbonului pot contribui la îndeplinirea obiectivului separat pentru 2030 propus pentru sectorul LULUCF prin pachetul legislativ „Pregătiți pentru 55” (- 310 Mt CO₂ echivalent), depășind astfel contribuția eliminărilor de dioxid de carbon LULUCF la îndeplinirea obiectivului de - 55 % la nivelul întregii economii stabilit în Legea europeană a climei (plafonat la - 225 Mt CO₂ echivalent). Legea europeană a climei include, de asemenea, obiectivul ca Uniunea să devină neutră din punct de vedere climatic cel târziu în 2050 și să ajungă la emisii negative după această dată, dar Uniunea trebuie să intensifice adoptarea activităților de eliminare a dioxidului de carbon pentru a îndeplini acest obiectiv. Evaluarea impactului analizează opțiunile de politică pentru eliminarea barierelor care subminează adoptarea unor activități eficiente de eliminare a dioxidului de carbon, opțiuni care să nu descurajeze acțiunile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră.

Comitetul de control normativ a emis un aviz pozitiv cu privire la evaluarea impactului și a furnizat o listă de recomandări pentru îmbunătățirea raportului în vederea unei mai bune demonstrări a faptului că absența unui cadru de certificare fiabil reprezintă principalul obstacol în calea dezvoltării activităților de eliminare a dioxidului de carbon, precum și în vederea unei mai bune prezentări transparente a tuturor opțiunilor de politică în ceea ce privește metodologia și guvernanta.

În consecință, următoarele aspecte au fost integrate în versiunea finalizată a raportului de evaluare a impactului:

- în introducere, au fost clarificate contextul inițiativei (și anume rolul eliminărilor de dioxid de carbon în îndeplinirea obiectivului de realizare a neutralității climatice până cel târziu în 2050 și în actualul scenariu de referință în materie de politică) și caracterul voluntar al inițiativei;
- în definirea problemei, au fost adăugate noi referințe pentru a se confirma existența și amploarea problemelor identificate (în special lipsa de încredere) și pentru a se sublinia importanța unui cadru de armonizare la nivel internațional în opiniile exprimate de părțile interesate;
- în secțiunea privind obiectivele, s-a clarificat faptul că întocmirea listei scurte a celor patru criterii de CA.LI.T.ATE se bazează pe un consens general cu privire la ceea ce constituie o certificare de înaltă calitate în conformitate cu majoritatea metodologiilor de certificare existente, iar prezentarea criteriilor în secțiunea care

descrie opțiunile de politică include acum mai multe argumente din anexele specifice;

- pentru a se ține seama de caracterul voluntar al cadrului, au fost adăugate mai multe clarificări (de exemplu, obiectivul referitor la „condițiile de concurență echitabile” a fost reformulat ca „armonizare”);
- secțiunea privind opțiunile de politică eliminate explică mai bine motivul pentru care a fost eliminată utilizarea obligatorie a politicii privind cadrul de certificare;
- secțiunea privind evaluarea impacturilor menționează caracterul voluntar ca fiind un risc care ar putea submina succesul inițiativelor și prezintă măsurile de atenuare a acestui risc;
- evaluarea opțiunilor de politică identifică mai bine obstacolele din calea extinderii activităților de eliminare a dioxidului de carbon și explică modul în care cadrul de certificare va aborda aceste obstacole; această secțiune clarifică, de asemenea, incertitudinea legată de declarațiile calitative cu privire la beneficiile și costurile preconizate;
- secțiunea privind abordarea bazată pe principiul numărului constant a fost mutată dintr-o anexă în textul principal;
- secțiunea privind monitorizarea și evaluarea inițiativei include obiective operaționale mai elaborate.
- **Adecvarea și simplificarea reglementărilor**

Nu se aplică

- **Drepturile fundamentale**

Nu se aplică

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Principalele implicații bugetare pentru Uniune se referă la pregătirea actelor fără caracter legislativ și la funcționarea Grupului de experți privind eliminările de dioxid de carbon.

Propunerea prevede elaborarea în paralel a unei serii de acte delegate și de punere în aplicare în urma intrării în vigoare a regulamentului propus. Cel mai important, va fi necesar să se adopte acte delegate care să stabilească metodologiile de certificare pentru diferite activități de eliminare a dioxidului de carbon (de exemplu, pentru eliminarea permanentă, pentru agricultura carbonului și pentru produsele de stocare a carbonului).

Pentru pregătirea acestor acte fără caracter legislativ extrem de tehnice, Comisia va fi asistată de un Grup de experți privind eliminările de dioxid de carbon. Grupul va include aproximativ 70 de membri și ar putea implica o serie de subgrupuri, inclusiv expertiză suplimentară. Funcționarea grupului va fi asigurată de Comisie cu ajutorul unui contractant extern.

În plus, implicațiile bugetare pentru Comisie sunt asociate procesului de recunoaștere a sistemelor de certificare publice sau private care ar fi responsabile cu punerea în aplicare a cadrului de certificare în unul sau mai multe state membre. De asemenea, sunt prevăzute implicații bugetare pentru statele membre care intenționează să instituie și să gestioneze un sistem de certificare național, inclusiv supravegherea organismelor de certificare independente și crearea și gestionarea unui registru național.

Fișa financiară legislativă prezintă implicațiile bugetare detaliate și resursele umane și administrative necesare pentru prezenta propunere.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și modalitățile de monitorizare, evaluare și raportare**

În conformitate cu orientările privind o mai bună legiferare publicate în noiembrie 2021 și, în special, cu instrumentul 38, după adoptarea propunerii legislative de către colegiitori, Comisia va elabora o strategie de punere în aplicare. Comisia va prezenta diferitele instrumente de promovare a conformității care urmează să fie utilizate și va include aspecte legate de implementarea digitală.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Dispozițiile și structura regulamentului propus corespund obiectivului inițiativei de a crea un cadru de certificare transparent și credibil pentru eliminările de dioxid de carbon cu un nivel ridicat de integritate climatică și de mediu, pentru a sprijini persoanele fizice și juridice care sunt dispuse să depună eforturi suplimentare, dincolo de reducerea cât mai mare posibilă a emisiilor lor de GES, și să-și aducă activitățile la un nivel sustenabil, în contextul obiectivului mai ambițios în materie de climă prevăzut în Pactul verde european și al obiectivului de realizare a neutralității climatice până cel târziu în 2050 prevăzut în Legea europeană a climei.

Principalele dispoziții ale regulamentului propus sunt enunțate în continuare.

Obiectivul și domeniul de aplicare al regulamentului sunt stabilite la articolul 1. Prezenta propunere urmărește să faciliteze realizarea unor eliminări de înaltă calitate ale dioxidului de carbon, prin intermediul unui cadru voluntar de certificare al Uniunii. Acest articol stabilește, de asemenea, structura generală a propunerii, care constă în trei piloni: primul stabilește cele patru criterii de calitate, a căror îndeplinire cumulativă face ca eliminările de dioxid de carbon să fie eligibile pentru certificare. Al doilea pilon stabilește elementele-cheie ale procesului de verificare și certificare. Al treilea pilon prevede norme pentru funcționarea sistemelor de certificare, care sunt responsabile cu punerea în aplicare a cadrului de certificare al Uniunii.

Articolul 2 prevede terminologia esențială necesară pentru a completa dispozițiile regulamentului propus, în special definiția eliminărilor de dioxid de carbon și cea a activității de eliminare a dioxidului de carbon.

Articolul 3 identifică cele două condiții pentru ca eliminările de dioxid de carbon să fie eligibile în temeiul cadrului de certificare al Uniunii: în primul rând, să fie generate de activități de eliminare a dioxidului de carbon care îndeplinesc criteriile de calitate și, în al doilea rând, să fie verificate de un organism de certificare independent.

Primul pilon al regulamentului propus este definit la articolele 4-8. Articolul 4 stabilește norme pentru cuantificarea beneficiului eliminării nete de dioxid de carbon în raport cu un nivel de referință, în timp ce articolele 5, 6 și 7 stabilesc criteriile de calitate privind suplimentarea, stocarea pe termen lung și sustenabilitatea activităților de eliminare a dioxidului de carbon. Articolul 8 prevede împuternicirea Comisiei pentru adoptarea de acte delegate, care vor stabili metodologii de certificare adaptate pentru evaluarea îndeplinirii criteriilor de calitate. Anexa I enumeră elementele care trebuie incluse în metodologiile de certificare respective.

Al doilea pilon al regulamentului propus, referitor la certificarea conformității, este prevăzut la articolele 9 și 10.

Articolul 9 definește elementele-cheie ale procesului de certificare, care este alcătuit din două etape. Într-o primă etapă, un operator prezintă unui organism de certificare informații cuprinzătoare privind activitatea de eliminare a dioxidului de carbon și conformitatea preconizată a acesteia cu criteriile de calitate. Organismul de certificare efectuează un audit

pentru a verifica declarațiile operatorului și eliberează un raport de audit de certificare și – dacă sunt îndeplinite criteriile de calitate – un certificat.

Într-o a doua etapă, organismul de certificare efectuează un audit de recertificare pentru a verifica dacă activitatea de eliminare a dioxidului de carbon s-a desfășurat în mod corect și cu îndeplinirea tuturor criteriilor de calitate și eliberează un raport de audit privind recertificarea și un certificat actualizat, pe baza cărora sistemul de certificare eliberează și înregistrează unitățile certificate de eliminare de dioxid de carbon. Anexa II enumeră informațiile minime care trebuie incluse în certificat.

Articolul 10 stabilește condițiile minime pentru ca organismele de certificare să își asigure competența de a efectua auditurile de certificare, precum și independența și imparțialitatea lor. De asemenea, stabilește obligația statelor membre de a supraveghea funcționarea organismelor de certificare.

Cel de al treilea pilon, privind sistemele de certificare, este stabilit la articolele 11-14. Articolul 11 stabilește obligația operatorilor de a utiliza sisteme de certificare, recunoscute de Comisie, pentru a demonstra îndeplinirea criteriilor de calitate. Acest articol stabilește, de asemenea, o serie de cerințe pentru funcționarea sistemelor de certificare, inclusiv măsuri de asigurare a bunei guvernante, a transparenței și a asumării răspunderii.

Articolul 12 prevede obligația ca sistemele de certificare să creeze și să mențină registre publice pentru dovezi privind activitățile de eliminare a dioxidului de carbon și unitățile de eliminare a dioxidului de carbon. Este esențial ca registrele să utilizeze sisteme automatizate și să fie interoperabile, pentru a se preveni fraudele și a se evita dubla contabilizare.

Articolul 13 prevede temeiul juridic pentru recunoașterea sistemelor de certificare prin decizii ale Comisiei, iar articolul 14 prevede cerințe de raportare privind sistemele de certificare.

Articolul 18 prevede o revizuire a regulamentului: prima dată, la trei ani de la intrarea sa în vigoare, dar nu mai târziu de sfârșitul anului 2028, iar ulterior, la intervale regulate, după fiecare evaluare efectuată, astfel cum se prevede în Acordul de la Paris.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**de instituire a unui cadru de certificare al Uniunii pentru eliminările de dioxid de carbon**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²⁰,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) În conformitate cu Acordul de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice²² (denumit în continuare „Acordul de la Paris”), comunitatea internațională a convenit să mențină creșterea temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C peste nivelurile preindustriale și să continue eforturile de limitare a creșterii temperaturii la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale. Uniunea și statele sale membre sunt părți la Acordul de la Paris și se angajează ferm să îl pună în aplicare prin reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și prin creșterea eliminării dioxidului de carbon.
- (2) La nivel mondial, cel mai recent raport²³ al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) indică o probabilitate tot mai mică de limitare a încălzirii globale la 1,5 °C, dacă, în următoarele decenii, nu au loc reduceri rapide și profunde ale emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) la nivel mondial. Raportul IPCC arată în mod clar, de asemenea, că „utilizarea eliminării dioxidului de carbon pentru a contrabalansa emisiile reziduale greu de redus este inevitabilă dacă se dorește atingerea unui nivel net de emisii de dioxid de carbon (CO₂) sau de GES egal cu zero”. Acest lucru va impune desfășurarea pe scară largă a unor activități sustenabile de captare a CO₂ din atmosferă și de stocare sustenabilă a acestuia în rezervoare geologice, ecosisteme terestre și marine sau produse. În prezent și în contextul politicilor actuale, Uniunea nu este pe drumul cel bun în ceea ce privește realizarea

²⁰ JO C [...], [...], p. [...].

²¹ JO C [...], [...], p. [...].

²² Aprobat prin Decizia (UE) 2016/1841 a Consiliului din 5 octombrie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (JO L 282, 19.10.2016, p. 1).

²³ Grupul de lucru III al IPCC (2022), Rezumat tehnic. În: Schimbări climatice 2022: Atenuarea schimbărilor climatice. Al șaselea raport de evaluare (link).

eliminărilor de dioxid de carbon necesare: eliminările de dioxid de carbon în ecosistemele terestre au scăzut în ultimii ani și, în prezent, în Uniune nu se realizează eliminări industriale semnificative de dioxid de carbon.

- (3) Scopul prezentului regulament este de a elabora un cadru voluntar de certificare al Uniunii pentru eliminările de dioxid de carbon, cu scopul de a stimula adoptarea unor eliminări de înaltă calitate ale dioxidului de carbon, cu respectarea deplină a obiectivelor privind biodiversitatea și reducerea la zero a poluării. Acesta este un instrument de sprijinire a realizării obiectivelor Uniunii în temeiul Acordului de la Paris, în special a obiectivului de realizare a neutralității climatice colective până în 2050 prevăzut în Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului²⁴. De asemenea, Uniunea s-a angajat să genereze emisii negative după 2050. Un instrument important de intensificare a eliminărilor de dioxid de carbon în ecosistemele terestre este Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului²⁵, care este în prezent în curs de revizuire. Scopul revizuirii este de a stabili un obiectiv al Uniunii privind eliminările nete de dioxid de carbon de 310 Mt CO₂ echivalent până în 2030 și de a alocă obiectivele respective fiecărui stat membru.
- (4) Cadrul de certificare al Uniunii va sprijini dezvoltarea în Uniune a unor activități de eliminare a dioxidului de carbon care să genereze beneficii clare ale eliminării nete de dioxid de carbon, evitând totodată dezinformarea ecologică. În cazul agriculturii carbonului, un astfel de cadru de certificare trebuie, de asemenea, să încurajeze adoptarea activităților de eliminare a dioxidului de carbon care generează beneficii conexe pentru biodiversitate, contribuind astfel la atingerea obiectivelor de refacere a naturii stabilite în Regulamentul privind refacerea naturii. Cadrul de certificare al Uniunii va fi esențial pentru îndeplinirea obiectivelor Uniunii de atenuare a schimbărilor climatice stabilite în acordurile internaționale și în legislația Uniunii.
- (5) Pentru a-i sprijini pe operatorii dispuși să depună eforturi suplimentare pentru a spori eliminările de dioxid de carbon într-un mod sustenabil, cadrul de certificare al Uniunii trebuie să țină seama de diferitele tipuri de activități de eliminare a dioxidului de carbon, de particularitățile acestora și de impacturile aferente asupra mediului. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să prevadă definiții clare pentru noțiuni precum eliminarea de dioxid de carbon, activități de eliminare a dioxidului de carbon și alte elemente ale cadrului de certificare al Uniunii.
- (6) Prezentul regulament trebuie să stabilească cerințele în temeiul cărora eliminările de carbon ar trebui să fie eligibile pentru certificare în baza cadrului de certificare al Uniunii. În acest scop, eliminările de dioxid de carbon trebuie cuantificate în mod precis și solid; și trebuie să fie generate numai de activitățile de eliminare a dioxidului de carbon care generează un beneficiu al eliminării nete de dioxid de carbon, sunt suplimentare, urmăresc să asigure stocarea pe termen lung a carbonului și au un impact neutru sau beneficii conexe pentru obiectivele de sustenabilitate. În plus, eliminările de dioxid de carbon trebuie să facă obiectul unui audit efectuat de părți

²⁴ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

²⁵ Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și a Deciziei nr. 529/2013/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 1).

terțe independente pentru a se asigura credibilitatea și fiabilitatea procesului de certificare. Există norme obligatorii ale Uniunii privind stabilirea prețului carbonului, instituite prin Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁶, care reglementează tratamentul emisiilor generate de activitățile reglementate de directiva respectivă. Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere Directivei 2003/87/CE, decât în ceea ce privește certificarea eliminărilor de emisii provenite din utilizarea biomasei sustenabile care au un factor de emisie zero în conformitate cu anexa IV la aceasta.

- (7) O activitate de eliminare a dioxidului de carbon trebuie să aibă ca rezultat un beneficiu al eliminării nete de dioxid de carbon care să demonstreze că are un impact pozitiv asupra climei. Beneficiul eliminării nete de dioxid de carbon trebuie calculat urmând două etape. În primul rând, operatorii trebuie să quantifice cantitatea de eliminare suplimentară de dioxid de carbon pe care le-a generat o activitate de eliminare a dioxidului de carbon în comparație cu un nivel de referință. Ar trebui preferat un nivel de referință standardizat care să reflecte performanța standard a activităților comparabile în circumstanțe sociale, economice, de mediu și tehnologice similare și în amplasamente geografice similare, deoarece acesta asigură obiectivitatea, reduce la minimum costurile de conformitate și alte costuri administrative și recunoaște în mod pozitiv acțiunea primilor veniți care au desfășurat deja activități de eliminare a dioxidului de carbon. În contextul agriculturii carbonului, trebuie promovată utilizarea tehnologiilor digitale disponibile, inclusiv a bazelor de date electronice și a sistemelor de informații geografice, a teledetecției, a inteligenței artificiale și a învățării automate, precum și a hărților electronice, pentru a reduce costurile de stabilire a nivelurilor de referință și de monitorizare a activităților de eliminare a dioxidului de carbon. Cu toate acestea, în cazul în care nu este posibil să se stabilească un astfel de nivel de referință standardizat, se poate utiliza un nivel de referință specific proiectului pe baza performanței individuale a operatorului. Pentru a reflecta evoluțiile sociale, economice, de mediu și tehnologice și pentru a încuraja ambiția de-a lungul timpului, în conformitate cu Acordul de la Paris, nivelurile de referință trebuie actualizate periodic.
- (8) Cea de a doua etapă pentru cuantificarea beneficiului eliminării nete de dioxid de carbon trebuie să constea în scăderea oricărei creșteri a emisiilor de gaze cu efect de seră legate de realizarea activității de eliminare a dioxidului de carbon. Emisiile relevante de gaze cu efect de seră care trebuie luate în considerare includ emisiile directe, cum ar fi cele care rezultă din utilizarea unor cantități mai mari de îngrășăminte, combustibil sau energie, sau emisiile indirecte, cum ar fi cele rezultate din schimbarea destinației terenurilor, cu riscuri aferente pentru securitatea alimentară cauzate de dislocarea producției agricole. O reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră care rezultă din realizarea activității de eliminare a dioxidului de carbon nu trebuie să fie luată în considerare pentru cuantificarea beneficiului eliminării nete de dioxid de carbon, ci trebuie să fie considerată un beneficiu conex în vederea atingerii obiectivului de sustenabilitate al atenuării schimbărilor climatice; prin raportarea în certificate, scăderea emisiilor de gaze cu efect de seră (la fel ca celelalte beneficii conexe legate de sustenabilitate) poate crește valoarea eliminării certificate a dioxidului de carbon.

²⁶ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

- (9) O activitate de eliminare a dioxidului de carbon generează un beneficiu al eliminării nete de dioxid de carbon atunci când eliminările de dioxid de carbon peste nivelul de referință depășesc orice creștere a emisiilor de gaze cu efect de seră ca urmare a realizării activității de eliminare a dioxidului de carbon. De exemplu, în cazul activităților care asigură stocarea permanentă a carbonului prin injectarea de carbon în subteran, cantitatea de carbon stocat permanent trebuie să depășească emisiile de gaze cu efect de seră legate de energie generate de procesul industrial. În cazul agriculturii carbonului, carbonul captat printr-o activitate de împădurire sau carbonul păstrat în sol de o activitate de reumidificare a turbăriiilor trebuie să depășească emisiile provenite de la utilajele folosite pentru desfășurarea activității de eliminare a dioxidului de carbon sau emisiile legate de schimbarea indirectă a utilizării terenurilor care pot fi cauzate de relocarea emisiilor de dioxid de carbon.
- (10) Eliminările de dioxid de carbon trebuie cuantificate în mod relevant, exact, complet, consecvent și comparabil. Incertitudinile în ceea ce privește cuantificarea trebuie raportate și contabilizate în mod corespunzător pentru a limita riscul de supraestimare a cantității de dioxid de carbon eliminate din atmosferă. Eliminările de dioxid de carbon generate de agricultura carbonului trebuie cuantificate cu un nivel ridicat de precizie pentru a asigura cea mai înaltă calitate și pentru a reduce la minimum incertitudinile. În plus, pentru a stimula sinergiile dintre obiectivele Uniunii în materie de climă și biodiversitate, trebuie să existe o obligație de monitorizare sporită a terenurilor, contribuind astfel la protejarea și sporirea rezilienței eliminărilor de dioxid de carbon bazate pe natură în întreaga Uniune. Monitorizarea prin satelit și la fața locului și raportarea emisiilor și a eliminărilor trebuie să reflecte îndeaproape aceste abordări și să utilizeze în mod optim tehnologiile avansate disponibile în cadrul programelor Uniunii, cum ar fi Copernicus, utilizând pe deplin instrumentele deja existente, și să asigure coerența cu inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră.
- (11) Pentru a se asigura că, prin intermediul cadrului de certificare al Uniunii, stimulentele sunt direcționate către eliminările de dioxid de carbon care nu se limitează la practicile standard, activitățile de eliminare a dioxidului de carbon trebuie să fie suplimentare. Prin urmare, aceste activități trebuie să nu se limiteze la cerințele legale, și anume operatorii trebuie să desfășoare activități care nu le sunt deja impuse de legislația aplicabilă. În plus, activitățile de eliminare a dioxidului de carbon trebuie să aibă loc datorită efectului stimulativ oferit de certificare. Un astfel de efect este prezent atunci când stimulentele create de veniturile potențiale care rezultă din certificare modifică comportamentul operatorilor astfel încât aceștia să se implice în activitatea suplimentară de eliminare a dioxidului de carbon pentru a realiza eliminări suplimentare de dioxid de carbon.
- (12) Un nivel de referință standardizat trebuie să reflecte condițiile statutare și de piață în care are loc activitatea de eliminare a dioxidului de carbon. În cazul în care o activitate de eliminare a dioxidului de carbon este impusă operatorilor prin legislația aplicabilă sau nu are nevoie de stimulente pentru a avea loc, performanța ei va fi reflectată în nivelul de referință. Din acest motiv, trebuie să se presupună că o activitate de eliminare a dioxidului de carbon care generează eliminări de dioxid de carbon în plus față de un astfel de nivel de referință este suplimentară. Prin urmare, utilizarea unui nivel de referință standardizat trebuie să simplifice demonstrarea caracterului suplimentar pentru operatori. Prin urmare, aceasta trebuie să reducă sarcina administrativă a procesului de certificare, care este deosebit de importantă în cazul micilor gestionari de terenuri.

- (13) Carbonul atmosferic și biogenic captat și stocat printr-o activitate de eliminare a dioxidului de carbon riscă să fie eliberat înapoi în atmosferă (de exemplu, inversare) din cauze naturale sau antropice. Prin urmare, operatorii trebuie să ia toate măsurile preventive relevante pentru a atenua aceste riscuri și să monitorizeze în mod corespunzător continuarea stocării carbonului în perioada de monitorizare stabilită pentru activitatea relevantă de eliminare a dioxidului de carbon. Valabilitatea eliminării certificate a dioxidului de carbon trebuie să depindă de durata preconizată a stocării și de diferitele riscuri de inversare asociate activității respective de eliminare a dioxidului de carbon. Activitățile de stocare a carbonului în formațiuni geologice oferă suficiente certitudini pe durată foarte lungă, de câteva secole, pentru carbonul stocat și pot fi considerate ca asigurând stocarea permanentă a carbonului. Agricultură carbonului sau stocarea carbonului în produse sunt mai expuse riscului de eliberare voluntară sau involuntară a carbonului în atmosferă. Pentru a ține seama de acest risc, valabilitatea eliminărilor certificate ale dioxidului de carbon generate de agricultura carbonului și de stocarea carbonului în produse trebuie să facă obiectul unei date de expirare care să corespundă sfârșitului perioadei de monitorizare relevante. Ulterior, se presupune că carbonul este eliberat în atmosferă, cu excepția cazului în care operatorul economic dovedește menținerea stocării carbonului prin activități neîntrerupte de monitorizare.
- (14) Pe lângă măsurile luate pentru a reduce la minimum riscul de eliberare a dioxidului de carbon în atmosferă în timpul perioadei de monitorizare, trebuie introduse mecanisme adecvate de răspundere pentru a aborda cazurile de inversare. Astfel de mecanisme ar putea include, de exemplu, actualizarea prin reducere a unităților de eliminare a dioxidului de carbon, rezervele colective sau conturi ale unităților de eliminare a dioxidului de carbon, precum și mecanisme de asigurare în avans. Întrucât Directiva 2003/87/CE și Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁷ au stabilit deja mecanisme de răspundere în ceea ce privește stocarea geologică și relocarea emisiilor de CO₂, precum și măsuri corective relevante, aceste mecanisme de răspundere și măsuri corective trebuie să se aplice pentru a evita dubla reglementare.
- (15) Activitățile de eliminare a dioxidului de carbon au un potențial puternic de a oferi soluții reciproc avantajoase pentru sustenabilitate, chiar dacă compromisurile nu pot fi excluse. Prin urmare, este oportun să se stabilească cerințe minime de sustenabilitate pentru a asigura că activitățile de eliminare a dioxidului de carbon au un impact neutru sau generează beneficii conexe pentru obiectivele de sustenabilitate privind atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, protecția și refacerea biodiversității și a ecosistemelor, utilizarea sustenabilă și protecția resurselor de apă și marine, tranziția către o economie circulară și prevenirea și controlul poluării. Cerințele de sustenabilitate respective trebuie, după caz și ținând seama de condițiile locale, să se bazeze pe criteriile tehnice de examinare pentru a nu prejudicia în mod semnificativ activitățile forestiere și stocarea geologică permanentă subterană a CO₂, prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2021/2139 al Comisiei²⁸, și pe criteriile de

²⁷ Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 140, 5.6.2009, p. 114).

²⁸ Regulamentul delegat (UE) 2021/2139 al Comisiei din 4 iunie 2021 de completare a Regulamentului (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului prin stabilirea criteriilor tehnice de examinare pentru a determina condițiile în care o activitate economică se califică drept activitate care

sustenabilitate pentru materiile prime de biomasă forestieră și agricolă prevăzute la articolul 29 din Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului²⁹. Practicile care produc efecte dăunătoare asupra biodiversității, cum ar fi monoculturile forestiere, nu trebuie să fie eligibile pentru certificare.

- (16) Practicile agricole care elimină CO₂ din atmosferă contribuie la obiectivul neutralității climatice și trebuie recompensate, fie prin intermediul politicii agricole comune (PAC), fie prin alte inițiative publice sau private. În mod specific, prezentul regulament trebuie să țină seama de practicile agricole menționate în Comunicarea privind ciclurile durabile ale carbonului³⁰.
- (17) Operatorii sau grupurile de operatori pot raporta beneficii conexe care contribuie la obiectivele de sustenabilitate, nelimitându-se la cerințele de sustenabilitate minime. În acest scop, raportarea acestora trebuie să respecte metodologiile de certificare adaptate diferitelor activități de eliminare a dioxidului de carbon, elaborate de Comisie. Metodologiile de certificare trebuie, pe cât posibil, să stimuleze generarea de beneficii conexe pentru biodiversitate care să nu se limiteze la cerințele de sustenabilitate minime. Aceste beneficii conexe suplimentare vor conferi o valoare economică mai mare eliminărilor certificate de dioxid de carbon și vor genera venituri mai mari pentru operatori. Având în vedere aceste considerații, este oportun ca Comisia să acorde prioritate elaborării unor metodologii de certificare adaptate pentru activitățile de agricultură a carbonului, care să ofere beneficii conexe semnificative pentru biodiversitate.
- (18) Este oportun să se elaboreze metodologii de certificare detaliate pentru diferitele activități de eliminare a dioxidului de carbon în vederea aplicării, într-un mod standardizat, verificabil și comparabil, a criteriilor de calitate prevăzute în prezentul regulament. Metodologiile respective trebuie să asigure certificarea solidă și transparentă a beneficiului eliminării nete de dioxid de carbon generat de activitatea de eliminare a dioxidului de carbon, evitând în același timp o sarcină administrativă disproporționată pentru operatori sau pentru grupurile de operatori, în special pentru micii fermieri și deținătorii de păduri. În acest scop, Comisia trebuie să fie împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea de acte delegate care să stabilească metodologii de certificare detaliate pentru diferitele activități de eliminare a dioxidului de carbon. Aceste metodologii trebuie elaborate în strânsă consultare cu Grupul de experți privind eliminările de dioxid de carbon și cu toți ceilalți actori interesați. Ele trebuie să se bazeze pe cele mai bune dovezi științifice disponibile, pe sistemele și metodologiile publice și private existente pentru certificarea eliminărilor de dioxid de carbon și să țină seama de orice standard și norme relevante adoptate la nivel național și la nivelul Uniunii.
- (19) Pentru a asigura un proces de certificare credibil și fiabil, activitățile de eliminare a dioxidului de carbon trebuie să facă obiectul unui audit efectuat de părți terțe independente. În special, activitățile de eliminare a dioxidului de carbon trebuie să facă obiectul unui audit de certificare inițial înainte de realizarea lor, prin care să se verifice conformitatea acestora cu criteriile de calitate stabilite în prezentul

contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice sau la adaptarea la schimbările climatice și pentru a stabili dacă activitatea economică respectivă aduce prejudicii semnificative vreunui dintre celelalte obiective de mediu (JO L 442, 9.12.2021, p. 1).

²⁹ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

³⁰ Comunicarea Comisiei intitulată „Cicluri durabile ale carbonului”, COM(2022) 800.

regulament, inclusiv cuantificarea corectă a beneficiului preconizat al eliminării nete de dioxid de carbon. Activitățile de eliminare a dioxidului de carbon trebuie, de asemenea, să facă obiectul unor audituri periodice de recertificare pentru a verifica conformitatea eliminărilor de dioxid de carbon generate. În acest scop, Comisia trebuie să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru a stabili structura, detaliile tehnice și informațiile minime care trebuie incluse în descrierea activității de eliminare a dioxidului de carbon și în rapoartele de audit privind certificarea și recertificarea.

- (20) Punerea la dispoziția administratorilor de terenuri a unor cunoștințe, instrumente și metode îmbunătățite pentru o mai bună evaluare și optimizare a eliminărilor de dioxid de carbon este esențială pentru punerea în aplicare eficientă din punctul de vedere al costurilor a acțiunilor de atenuare și pentru asigurarea implicării acestora în agricultura carbonului. Acest lucru este deosebit de relevant pentru micii fermieri sau deținători de păduri din Uniune care adesea nu dispun de know-how-ul și expertiza necesare pentru a pune în aplicare activitățile de eliminare a dioxidului de carbon și pentru a respecta criteriile de calitate necesare și metodologiile de certificare aferente. Prin urmare, este oportun să se solicite organizațiilor de producători să faciliteze furnizarea de servicii de consiliere relevante membrilor lor prin consultanță tehnică. Politica agricolă comună și ajutoarele de stat naționale pot sprijini financiar furnizarea de servicii de consiliere, schimbul de cunoștințe, formarea, acțiunile de informare sau proiectele de inovare interactivă cu fermierii și silvicultorii.
- (21) Este oportun ca certificatele de eliminare de dioxid de carbon să stea la baza diferitelor utilizări finale, cum ar fi compilarea inventarelor de gaze cu efect de seră naționale și ale întreprinderilor, inclusiv în ceea ce privește Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului³¹, dovada declarațiilor întreprinderilor legate de climă și de alte aspecte legate de mediu (inclusiv cu privire la biodiversitate) sau schimbul de unități verificate de eliminare a dioxidului de carbon prin intermediul piețelor voluntare de compensare a emisiilor de dioxid de carbon. În acest scop, certificatul trebuie să conțină informații exacte și transparente privind activitatea de eliminare a dioxidului de carbon, inclusiv privind eliminările totale și beneficiul eliminării nete de dioxid de carbon care respectă criteriile de calitate stabilite în prezentul regulament. Comisia trebuie, de asemenea, să fie împuternicită să adopte acte delegate pentru a detalia sau a modifica anexa II care enumeră informațiile minime pe care trebuie să le conțină certificatele.
- (22) Pentru a asigura o verificare exactă, solidă și transparentă, organismele de certificare responsabile cu efectuarea certificării activităților de eliminare a dioxidului de carbon trebuie să aibă competențele și aptitudinile necesare și trebuie să fie acreditate de autoritățile naționale de acreditare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului³². Pentru a evita posibilele conflicte de interese, organismele de certificare trebuie, de asemenea, să fie complet independente de operatorul care desfășoară activitatea de eliminare a dioxidului de carbon care face

³¹ Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și a Deciziei nr. 529/2013/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 1).

³² Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

obiectul certificării. În plus, statele membre trebuie să contribuie la asigurarea punerii corecte în aplicare a procesului de certificare prin supravegherea funcționării organismelor de certificare acreditate de autoritățile naționale de acreditare și prin informarea sistemelor de certificare cu privire la constatările de neconformitate relevante.

- (23) Operatorii trebuie să utilizeze sisteme de certificare pentru a demonstra conformitatea cu prezentul regulament. Prin urmare, sistemele de certificare trebuie să funcționeze pe baza unor norme și proceduri fiabile și transparente și trebuie să asigure acuratețea, fiabilitatea, integritatea și nerepudierea originii, precum și protecția împotriva fraudei în ceea ce privește informațiile și datele transmise de operatori. Acestea trebuie, de asemenea, să asigure contabilizarea corectă a unităților verificate de eliminare a dioxidului de carbon, în special prin evitarea dublei contabilizări. În acest scop, Comisia trebuie să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare, inclusiv standarde adecvate de fiabilitate, transparență, contabilitate și audit independent care să fie aplicate de sistemele de certificare, astfel încât să se asigure securitatea juridică necesară în ceea ce privește normele aplicabile operatorilor și sistemelor de certificare. Pentru a asigura un proces de certificare eficient din punctul de vedere al costurilor, respectivele norme tehnice armonizate privind certificarea trebuie să aibă, de asemenea, obiectivul de a reduce sarcina administrativă inutilă pentru operatori sau pentru grupurile de operatori, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), inclusiv pentru micii fermieri și silvicultori.
- (24) Pentru a asigura un control fiabil și armonizat al certificării, Comisia trebuie să poată adopta decizii de recunoaștere a sistemelor de certificare care îndeplinesc cerințele stabilite în prezentul regulament, inclusiv în ceea ce privește competența tehnică, fiabilitatea, transparența și auditul independent. Astfel de decizii de recunoaștere trebuie să fie limitate în timp. În acest scop, Comisia trebuie să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare privind conținutul și procesele de recunoaștere la nivelul Uniunii a sistemelor de certificare.
- (25) Dispozițiile Convenției Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu³³ („Convenția de la Aarhus”) referitoare la accesul la informații, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, în special dispozițiile referitoare la participarea publicului și la accesul la justiție, rămân aplicabile, după caz.
- (26) Sistemele de certificare trebuie să instituie și să mențină registre publice interoperabile pentru a asigura transparența și trasabilitatea deplină a certificatelor de eliminare de dioxid de carbon și pentru a evita riscul de fraudă și dubla contabilizare. Frauda poate apărea în cazul în care se eliberează mai multe certificate pentru aceeași activitate de eliminare a dioxidului de carbon deoarece activitatea a fost înregistrată în cadrul a două sisteme de certificare diferite sau a fost înregistrată de două ori în cadrul aceluiasi sistem. Frauda poate apărea, de asemenea, atunci când același certificat este utilizat de mai multe ori pentru aceeași declarație bazată pe o activitate de eliminare a dioxidului de carbon sau o unitate de eliminare a dioxidului de carbon. Registrele trebuie să stocheze documentele care rezultă din procesul de certificare a eliminărilor

³³ Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (JO L 124, 17.5.2005, p. 1).

de dioxid de carbon, inclusiv rezumatele auditurilor de certificare și ale rapoartelor de audit de recertificare, certificatele și certificatele actualizate, și să le pună la dispoziția publicului în format electronic. Registrele trebuie, de asemenea, să înregistreze unitățile certificate de eliminare a dioxidului de carbon care îndeplinesc criteriile de calitate ale Uniunii. Pentru a asigura condiții de concurență echitabile în cadrul pieței unice, Comisia trebuie să fie împuternicită să adopte norme de punere în aplicare care să stabilească standarde și norme tehnice privind funcționarea și interoperabilitatea registrelor respective.

- (27) Sistemele de certificare joacă un rol important în furnizarea de dovezi privind respectarea criteriilor de calitate pentru eliminările de dioxid de carbon. Prin urmare, este oportun ca Comisia să solicite sistemelor de certificare să raporteze periodic cu privire la activitatea lor. Astfel de rapoarte trebuie să fie făcute publice, integral sau, după caz, în format agregat, pentru a spori transparența și a îmbunătăți supravegherea de către Comisie. Mai mult, această raportare ar furniza Comisiei informațiile necesare pentru a raporta cu privire la funcționarea schemelor de certificare în vederea identificării bunelor practici și a prezentării, dacă este cazul, a unei propuneri privind promovarea în continuare a unor astfel de bune practici. Pentru a asigura o raportare comparabilă și coerentă, Comisia trebuie să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare care să stabilească detaliile tehnice privind conținutul și formatul rapoartelor întocmite de sistemele de certificare.
- (28) Pentru a permite operatorilor să aplice criteriile de calitate stabilite în prezentul regulament într-un mod standardizat și eficient din punctul de vedere al costurilor, ținând seama în același timp de caracteristicile specifice ale diferitelor activități de eliminare a dioxidului de carbon, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea unor metodologii de certificare detaliate pentru diferite tipuri de activități de eliminare a dioxidului de carbon. De asemenea, Comisia trebuie să poată modifica anexa II care enumeră informațiile minime care trebuie incluse în certificate. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare³⁴. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (29) Competențele de executare conferite Comisiei trebuie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului³⁵. În vederea exercitării competențelor de executare prevăzute în prezentul regulament, Comisia trebuie să fie asistată, în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, de un Comitet privind schimbările climatice instituit în

³⁴ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

³⁵ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

temeiul articolului 44 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului³⁶.

- (30) Comisia trebuie să revizuiască punerea în aplicare a prezentului regulament la 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament și, ulterior, în termen de cel mult șase luni de la evaluarea la nivel global convenită în temeiul articolului 14 din Acordul de la Paris. Revizuirile respective trebuie să țină seama de evoluțiile relevante în ceea ce privește legislația Uniunii, progresele tehnologice și științifice, evoluția pieței în domeniul eliminărilor de dioxid de carbon și al securității alimentare, inclusiv disponibilitatea și accesibilitatea alimentelor, și trebuie să se bazeze pe rezultatele evaluării la nivel global a Acordului de la Paris.
- (31) Obiectivele prezentului regulament, și anume promovarea implementării eliminărilor de înaltă calitate ale dioxidului de carbon, reducând în același timp la minimum riscul de dezinformare ecologică, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre în mod individual și, având în vedere amploarea și efectele acțiunii propuse, obiectivele respective pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii. În consecință, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității enunțat la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor respective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

1. Obiectivul prezentului regulament este de a facilita realizarea eliminărilor de dioxid de carbon de către operatori sau grupuri de operatori. În acest scop, prezentul regulament instituie un cadru voluntar al Uniunii pentru certificarea eliminărilor de dioxid de carbon, stabilind:
 - (a) criteriile de calitate pentru activitățile de eliminare a dioxidului de carbon care au loc în Uniune;
 - (b) norme privind verificarea și certificarea eliminărilor de dioxid de carbon;
 - (c) norme privind funcționarea și recunoașterea de către Comisie a sistemelor de certificare.
2. Acest cadru voluntar al Uniunii pentru certificarea eliminărilor de dioxid de carbon nu se aplică emisiilor care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2003/87/CE, cu

³⁶ Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).

excepția stocării emisiilor de dioxid de carbon provenite de la biomasa sustenabilă care au un factor de emisie zero în conformitate cu anexa IV la directiva respectivă.

Articolul 2

Definiții

1. În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:
 - (a) „eliminare de dioxid de carbon” înseamnă fie stocarea de carbon atmosferic sau biogenic în rezervoare geologice de carbon, în rezervoare biogenice de carbon, în produse și materiale durabile, precum și în mediul marin, fie reducerea emisiilor de dioxid carbon dintr-un rezervor biogenic de carbon în atmosferă;
 - (b) „activitate de eliminare a dioxidului de carbon” înseamnă una sau mai multe practici sau procese desfășurate de un operator care au ca rezultat stocarea permanentă a carbonului, îmbunătățirea captării carbonului într-un rezervor biogenic de carbon, reducerea eliberării de carbon dintr-un rezervor biogenic de carbon în atmosferă sau stocarea carbonului atmosferic sau biogenic în produse sau materiale durabile;
 - (c) „rezervor biogenic de carbon” înseamnă biomasă de suprafață, biomasă subterană, litieră, lemn mort și carbon organic din sol, astfel cum sunt prevăzute în partea B literele (a)-(e) din anexa I la Regulamentul 2018/841;
 - (d) „operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce desfășoară sau controlează o activitate de eliminare a dioxidului de carbon sau căreia i-a fost delegată o putere economică decisivă asupra funcționării tehnice a activității;
 - (e) „grup de operatori” înseamnă o entitate juridică care reprezintă mai mulți operatori și care are responsabilitatea de a se asigura că operatorii respectivi respectă prezentul regulament;
 - (f) „perioadă de monitorizare” înseamnă o perioadă a cărei durată este determinată în funcție de tipul de activitate de eliminare a dioxidului de carbon și pe parcursul căreia stocarea carbonului este monitorizată de către operator;
 - (g) „stocare permanentă a dioxidului de carbon” înseamnă o activitate de eliminare a dioxidului de carbon care, în condiții normale și utilizând practici de gestionare adecvate, stochează carbonul atmosferic sau biogenic timp de mai multe secole, inclusiv bioenergia cu tehnologii de captare și stocare a dioxidului de carbon și captarea directă a dioxidului de carbon din aer urmată de stocare;
 - (h) „agricultura carbonului” înseamnă o activitate de eliminare a dioxidului de carbon legată de gestionarea terenurilor care are ca rezultat creșterea nivelului de stocare a carbonului în biomasa vie, în materiile organice moarte și în soluri prin îmbunătățirea captării dioxidului de carbon și/sau prin reducerea eliberării de dioxid de carbon în atmosferă;
 - (i) „stocare de dioxid de carbon în produse” înseamnă o activitate de eliminare a dioxidului de carbon care stochează carbonul atmosferic și biogenic în produse sau materiale durabile;

- (j) „organism de certificare” înseamnă un organism de evaluare a conformității independent, acreditat sau recunoscut care a încheiat un acord cu un sistem de certificare pentru a efectua audituri de certificare și a elibera certificate;
- (k) „sistem de certificare” înseamnă un sistem gestionat de o organizație privată sau publică ce supraveghează certificarea conformității operatorilor sau a grupurilor de operatori cu prezentul regulament;
- (l) „audit de certificare” înseamnă un audit efectuat de un organism de certificare;
- (m) „audit de recertificare” înseamnă un audit efectuat în cadrul procesului de reînnoire a unui certificat eliberat de un organism de certificare;
- (n) „certificat” înseamnă o declarație de conformitate eliberată de organismul de certificare care certifică faptul că activitatea de eliminare a dioxidului de carbon este conformă cu prezentul regulament;
- (o) „unitate de eliminare a dioxidului de carbon” înseamnă o tonă de beneficiu certificat al eliminării nete de dioxid de carbon generată de o activitate de eliminare a dioxidului de carbon și înregistrată de un sistem de certificare.

Articolul 3

Eligibilitate pentru certificare

Eliminările de dioxid de carbon sunt eligibile pentru certificare în temeiul prezentului regulament dacă îndeplinesc cumulativ următoarele două condiții:

- (a) sunt generate de o activitate de eliminare a dioxidului de carbon care respectă criteriile de calitate stabilite la articolele 4-7;
- (b) sunt verificate în mod independent, în conformitate cu articolul 9.

Capitolul 2 CRITERII DE CALITATE

Articolul 4

Cuantificare

1. O activitate de eliminare a dioxidului de carbon oferă un beneficiu al eliminării nete de dioxid de carbon care este cuantificat cu ajutorul următoarei formule:

$$\text{Beneficiul eliminării nete de dioxid de carbon} = CR_{\text{de referință}} - CR_{\text{total}} - GES_{\text{creștere}} > 0$$

unde:

- (a) $CR_{\text{de referință}}$ reprezintă eliminările de dioxid de carbon în raport cu nivelul de referință;
- (b) CR_{total} reprezintă totalul eliminărilor de dioxid de carbon realizate de activitatea de eliminare a dioxidului de carbon;
- (c) $GES_{\text{creștere}}$ reprezintă creșterea emisiilor directe și indirecte de gaze cu efect de seră, altele decât cele provenite de la rezervoarele biogenice de carbon în cazul agriculturii carbonului, care se datorează desfășurării activității de eliminare a dioxidului de carbon.

2. În cazul agriculturii carbonului, $CR_{de\ referință}$ și CR_{total} se interpretează ca emisii sau eliminări nete de gaze cu efect de seră, în conformitate cu normele de contabilizare prevăzute în Regulamentul (UE) 2018/841.
3. Cantitățile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) sunt desemnate cu un semn negativ (-) dacă reprezintă eliminări nete de gaze cu efect de seră și cu semn pozitiv (+) dacă sunt emisii nete de gaze cu efect de seră; cantitățile sunt exprimate în tone de dioxid de carbon echivalent.
4. Eliminările de dioxid de carbon sunt cuantificate în mod relevant, exact, complet, consecvent, comparabil și transparent.
5. Nivelul de referință corespunde performanței standard în materie de eliminare de dioxid de carbon a unor activități comparabile în circumstanțe sociale, economice, de mediu și tehnologice similare și ține seama de contextul geografic.
6. Prin derogare de la alineatul (5), atunci când acest lucru este justificat în mod corespunzător, nivelul de referință se poate baza pe performanța individuală a eliminării de dioxid de carbon a activității respective.
7. Nivelul de referință se actualizează periodic.
8. Cuantificarea eliminărilor de dioxid de carbon ține seama de incertitudini, în conformitate cu abordările statistice recunoscute.
9. Pentru a sprijini cuantificarea eliminărilor de dioxid de carbon generate de agricultura carbonului, operatorul sau grupul de operatori colectează date privind eliminările de dioxid de carbon și emisiile de gaze cu efect de seră într-un mod compatibil cu inventarele naționale de gaze cu efect de seră în temeiul Regulamentului (UE) 2018/841 și al părții 3 din anexa V la Regulamentul (UE) 2018/1999.

Articolul 5

Suplimentarea

1. O activitate de eliminare a dioxidului de carbon trebuie să fie suplimentară. În acest scop, activitatea de eliminare a dioxidului de carbon trebuie să îndeplinească, cumulativ, următoarele două criterii:
 - (a) nu se limitează la cerințele legale de la nivelul Uniunii și de la nivel național;
 - (b) are loc datorită efectului stimulat al certificării.
2. Dacă nivelul de referință este stabilit în temeiul articolului 4 alineatul (5), este considerat respectat caracterul suplimentar prevăzut la alineatul (1). Dacă nivelul de referință este stabilit în temeiul articolului 4 alineatul (6), caracterul suplimentar prevăzut la alineatul (1) literele (a) și (b) se demonstrează prin teste specifice.

Articolul 6

Stocarea pe termen lung

1. Un operator sau un grup de operatori demonstrează că o activitate de eliminare a dioxidului de carbon urmărește să asigure stocarea pe termen lung a dioxidului de carbon.

2. În sensul alineatului (1), un operator sau un grup de operatori îndeplinește cumulativ următoarele două criterii:
 - (a) monitorizează și atenuează orice risc de eliberare a dioxidului de carbon stocat care apare în cursul perioadei de monitorizare;
 - (b) face obiectul unor mecanisme adecvate de asumare a răspunderii, pentru a aborda eventualele emisii de carbon stocat care apar în cursul perioadei de monitorizare.
3. În cazul agriculturii carbonului și în cel al stocării de dioxid de carbon în produse, dioxidul de carbon stocat printr-o activitate de eliminare a dioxidului de carbon este considerat eliberat în atmosferă la sfârșitul perioadei de monitorizare.

Articolul 7

Sustenabilitate

1. O activitate de eliminare a dioxidului de carbon are un impact neutru asupra tuturor obiectivelor de sustenabilitate următoare sau generează beneficii conexe pentru acestea:
 - (a) atenuarea schimbărilor climatice dincolo de beneficiul eliminării nete de dioxid de carbon menționat la articolul 4 alineatul (1);
 - (b) adaptarea la schimbările climatice;
 - (c) folosirea sustenabilă și protejarea resurselor de apă și a celor marine;
 - (d) tranziția către o economie circulară;
 - (e) prevenirea și controlul poluării;
 - (f) protecția și refacerea biodiversității și a ecosistemelor.
2. În sensul alineatului (1), o activitate de eliminare a dioxidului de carbon respectă cerințele minime de sustenabilitate prevăzute în metodologiile de certificare stabilite în actele delegate adoptate în temeiul articolului 8.
3. Dacă raportează beneficii conexe care contribuie la îndeplinirea obiectivelor de sustenabilitate menționate la alineatul (1) ce nu se limitează la cerințele minime de sustenabilitate menționate la alineatul (2), operatorul sau grupul de operatori respectă metodologiile de certificare prevăzute în actele delegate menționate la articolul 8. Metodologiile de certificare stimulează, pe cât posibil, generarea de beneficii conexe care nu se limitează la cerințele minime de sustenabilitate, în special în cazul obiectivului menționat la alineatul (1) litera (f).

Articolul 8

Metodologii de certificare

1. Pentru a îndeplini criteriile prevăzute la articolele 4-7, un operator sau un grup de operatori aplică metodologiile de certificare relevante.
2. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 16, pentru a stabili metodologiile tehnice de certificare menționate la alineatul (1) pentru activitățile legate de stocarea permanentă a carbonului, agricultura carbonului și stocarea de dioxid de carbon în produse. Aceste metodologii de certificare includ cel puțin elementele prevăzute în anexa I.

3. Atunci când pregătește respectivele acte delegate, Comisia ia în considerare următoarele elemente:
- (a) obiectivele de asigurare a robusteții eliminărilor de dioxid de carbon și de recunoaștere a protecției și refacerii ecosistemelor;
 - (b) obiectivul de a reduce la minimum sarcina administrativă pentru operatori, în special pentru micii operatori din domeniul agriculturii carbonului;
 - (c) dreptul relevant al Uniunii și dreptul național relevant;
 - (d) metodologiile și standardele de certificare relevante la nivelul Uniunii și la nivel internațional.

Capitolul 3

CERTIFICARE

Articolul 9

Certificarea conformității

1. Pentru a solicita o certificare a conformității cu prezentul regulament, un operator sau un grup de operatori depune o cerere în cadrul unui sistem de certificare. După acceptarea cererii respective, operatorul sau grupul de operatori prezintă unui organism de certificare o descriere cuprinzătoare a activității de eliminare a dioxidului de carbon, inclusiv metodologia de certificare aplicată pentru a evalua conformitatea cu articolele 4-7, eliminările totale de dioxid de carbon preconizate și beneficiul eliminării nete de dioxid de carbon. Grupurile de operatori specifică, de asemenea, modul în care sunt furnizate servicii de consiliere privind activitățile de eliminare a dioxidului de carbon, în special micilor operatori din domeniul agriculturii carbonului.
2. Organismul de certificare efectuează un audit de certificare pentru a verifica informațiile prezentate în conformitate cu alineatul (1) și pentru a confirma conformitatea activității de eliminare a dioxidului de carbon cu articolele 4-7. În urma auditului de certificare, organismul de certificare eliberează un raport de audit de certificare, care include un rezumat, și un certificat care conține cel puțin informațiile prevăzute în anexa II. Sistemul de certificare controlează raportul de audit de certificare și certificatul și pune la dispoziția publicului rezumatul raportului de audit de certificare și certificatul, într-un registru menționat la articolul 12.
3. Organismul de certificare efectuează audituri periodice de recertificare pentru a reconfirma conformitatea activității de eliminare a dioxidului de carbon cu articolele 4-7 și pentru a verifica beneficiul generat de eliminările de dioxid de carbon. Ca urmare a auditului de recertificare, organismul de certificare eliberează un raport de audit privind recertificarea, care include un rezumat, și un certificat actualizat. Sistemul de certificare controlează raportul de audit privind recertificarea și certificatul actualizat și pune la dispoziția publicului rezumatul raportului de audit privind recertificarea, certificatul actualizat și unitățile certificate de eliminare a dioxidului de carbon, într-un registru menționat la articolul 12.
4. Operatorul sau grupul de operatori sprijină organismul de certificare în timpul auditurilor de certificare și de recertificare, în special prin acordarea accesului la spațiile de desfășurare a activității și prin furnizarea datelor și a documentației relevante.

5. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili structura, formatul și detaliile tehnice ale descrierii cuprinzătoare a activității de eliminare a dioxidului de carbon menționate la alineatul (1) și ale rapoartelor de audit privind certificarea și recertificarea menționate la alineatele (2) și (3). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 17.

Articolul 10

Organismele de certificare

1. Organismele de certificare desemnate de sistemele de certificare sunt acreditate de o autoritate națională de acreditare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului³⁷.
2. Organismele de certificare sunt:
 - (a) competente să efectueze auditurile de certificare și de recertificare menționate la articolul 9;
 - (b) independente de operatori sau de grupurile de operatori și își desfășoară activitățile necesare în temeiul prezentului regulament în interes public.
3. În sensul alineatului (2) litera (b), organismele de certificare sau orice parte a acestora:
 - (a) nu sunt un operator sau un grup de operatori ori proprietarul unui operator sau al unui grup de operatori și nici nu sunt deținute de aceștia;
 - (b) nu au relații cu operatorii sau cu un grup de operatori care le-ar putea afecta independența și imparțialitatea.
4. Statele membre supraveghează funcționarea organismelor de certificare. Organismele de certificare transmit, la cererea autorităților naționale competente, toate informațiile relevante necesare pentru a supraveghea funcționarea acestora, inclusiv data, ora și locul auditurilor menționate la articolul 9. În cazul în care constată probleme de neconformitate, statele membre informează fără întârziere organismul de certificare și sistemul de certificare relevant cu privire la problemele respective.

Capitolul 4 SISTEME DE CERTIFICARE

Articolul 11

Funcționarea sistemelor de certificare

1. Pentru a demonstra conformitatea cu prezentul regulament, un operator sau un grup de operatori utilizează un sistem de certificare recunoscut de Comisie în temeiul articolului 13.

³⁷ Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

2. Sistemele de certificare funcționează pe baza unor norme și proceduri fiabile și transparente, în special în ceea ce privește gestionarea și monitorizarea internă, gestionarea plângerilor și a recursurilor, consultarea părților interesate, transparența și publicarea informațiilor, numirea și formarea organismelor de certificare, abordarea problemelor de neconformitate, dezvoltarea și gestionarea registrelor.
3. Sistemele de certificare verifică dacă informațiile și datele prezentate de operator sau de un grup de operatori pentru certificarea conformității în temeiul articolului 9 au făcut obiectul unui audit independent și dacă certificarea conformității a fost efectuată într-un mod exact, fiabil și eficient din punctul de vedere al costurilor.
4. Sistemele de certificare publică, cel puțin o dată pe an, o listă a organismelor de certificare desemnate, precizând, pentru fiecare organism de certificare, entitatea sau autoritatea publică națională care l-a recunoscut și entitatea sau autoritatea publică națională care îl monitorizează.
5. Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc structura, formatul, detaliile tehnice și procesul menționate la alineatele (2), (3) și (4), care se aplică tuturor sistemelor de certificare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 17.

Articolul 12

Registre

1. Un sistem de certificare instituie și menține un registru public pentru a pune la dispoziția publicului informațiile referitoare la procesul de certificare, inclusiv certificatele și certificatele actualizate, precum și cantitatea de unități de eliminare a dioxidului de carbon certificate în conformitate cu articolul 9. Registrele respective utilizează sisteme automatizate, inclusiv modele electronice, și sunt interoperabile.
2. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care stabilesc structura, formatul și detaliile tehnice ale registrelor publice și ale înregistrării, deținerii sau utilizării unităților de eliminare a dioxidului de carbon, astfel cum se menționează la alineatul (1). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 17.

Articolul 13

Recunoașterea sistemelor de certificare

1. Numai un sistem de certificare recunoscut de Comisie printr-o decizie poate fi utilizat de operatori sau de grupuri de operatori pentru a demonstra conformitatea cu prezentul regulament. Decizia respectivă este valabilă pentru o perioadă de cel mult 5 ani.
2. Un stat membru notifică Comisiei cererea de recunoaștere a sistemului de certificare public. Reprezentantul legal al unui sistem de certificare privat notifică Comisiei cererea de recunoaștere a sistemului de certificare privat.
3. Comisia poate abroga o decizie de recunoaștere a unui sistem de certificare în temeiul alineatului (1) în cazul în care sistemul de certificare nu pune în aplicare standardele și normele prevăzute în actele de punere în aplicare menționate la articolul 11 alineatul (5). În cazul în care un stat membru își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că un sistem de certificare nu funcționează în conformitate cu standardele și normele prevăzute în actele de punere în aplicare menționate la

articolul 11 alineatul (5) care constituie baza pentru deciziile luate în temeiul alineatului (1), Comisia investighează chestiunea și ia măsurile adecvate, inclusiv abrogarea deciziei relevante.

4. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care stabilesc structura, formatul și detaliile tehnice ale proceselor de notificare și recunoaștere menționate la alineatele (1) și (2). Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 17.

Articolul 14

Cerințe de raportare

1. Fiecare sistem de certificare recunoscut de Comisie prezintă Comisiei un raport anual cu privire la operațiunile sale, inclusiv o descriere a eventualelor cazuri de fraudă și a măsurilor de remediere aferente. Raportul trebuie prezentat anual până la data de 30 aprilie și vizează anul calendaristic precedent. Cerința de a prezenta un raport se aplică numai sistemelor de certificare care au funcționat timp de cel puțin 12 luni.
2. Comisia pune aceste rapoarte la dispoziția publicului, integral sau, dacă este necesar, pentru a păstra confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial, într-o formă agregată.
3. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care stabilesc structura, formatul și detaliile tehnice ale rapoartelor menționate la alineatul (1). Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 17.

Capitolul 5 DISPOZIȚII FINALE

Articolul 15

Modificarea anexei II

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 16 pentru a modifica anexa II în vederea adaptării listei informațiilor minime incluse în certificatele menționate la articolul 9.

Articolul 16

Exercitarea delegării de competențe

1. Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 8 și 15 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la [OP: vă rugăm să introduceți data = data intrării în vigoare a prezentului regulament].
3. Delegarea de competențe menționată la articolele 8 și 15 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

4. Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
5. Actele delegate adoptate în temeiul articolelor 8 și 15 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea actelor respective către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 17

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de Comitetul privind schimbările climatice instituit prin articolul 44 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2018/1999. Respectivul comitet reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. În cazul în care se face trimitere la prezentul articol, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 18

Revizuire

1. Prezentul regulament este revizuit permanent din toate punctele de vedere, ținând seama de evoluțiile relevante privind legislația Uniunii, Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și Acordul de la Paris, de progresele tehnologice și științifice, de evoluțiile pieței în domeniul eliminărilor de dioxid de carbon și de securitatea alimentară a Uniunii.
2. La trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, dar nu mai târziu de sfârșitul anului 2028 și, ulterior, în termen de șase luni de la rezultatul fiecărei evaluări la nivel global convenite în temeiul articolului 14 din Acordul de la Paris, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament.

Articolul 19

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președinta
[...]

Pentru Consiliu
Președintele
[...]

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

Cuprins

1.	CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI.....	23
1.1.	Titlul propunerii/inițiativei.....	23
1.2.	Domeniul (domeniile) de politică vizat(e).....	23
1.3.	Obiectul propunerii/inițiativei.....	23
1.4.	Obiectiv(e).....	23
1.4.1.	Obiectiv(e) general(e).....	23
1.4.2.	Obiectiv(e) specific(e).....	23
1.4.3.	Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate.....	24
1.4.4.	Indicatori de performanță.....	24
1.5.	Motivele propunerii/inițiativei.....	24
1.5.1.	Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei.....	24
1.5.2.	Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu o mai bună coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre în mod individual.....	25
1.5.3.	Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare.....	26
1.5.4.	Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare.....	26
1.5.5.	Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor.....	27
1.6.	Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei.....	27
1.7.	Modul (modurile) de gestiune preconizat(e).....	27
2.	MĂSURI DE GESTIUNE.....	29
2.1.	Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare.....	29
2.2.	Sistemul (sistemele) de gestiune și de control.....	29
2.2.1.	Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse.....	29
2.2.2.	Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor.....	29
2.2.3.	Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere).....	29

2.3.	Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor	29
3.	IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI	30
3.1.	Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)	30
3.2.	Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor	31
3.2.1.	Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale.....	31
3.2.2.	Realizările preconizate finanțate din credite operaționale	33
3.2.3.	Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative.....	35
3.2.4.	Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual	37
3.2.5.	Contribuțiile terților	37
3.3.	Impactul estimat asupra veniturilor.....	38

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui cadru de certificare al Uniunii pentru eliminările de dioxid de carbon

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Politici climatice

Rubrica 3 Resurse naturale și mediu Titlul 9 – Mediu și politici climatice (CFM 2021/27)

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei

o acțiune nouă

o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare³⁸

prelungirea unei acțiuni existente

o fuziune sau o redirectionare a uneia sau a mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

Obiectivul general al propunerii de regulament privind certificarea eliminărilor de dioxid de carbon este: promovarea generării de eliminări de înaltă calitate ale dioxidului de carbon, cu scopul de a sprijini îndeplinirea obiectivului de realizare a neutralității climatice până cel târziu în 2050, stabilit în Legea europeană a climei, și a celorlalte obiective de mediu ale Pactului verde european.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

Printre obiectivele specifice ale propunerii de regulament privind certificarea eliminărilor de dioxid de carbon se numără:

1. Stabilirea a patru criterii de calitate (sub acronimul **CA.LI.T.ATE**): cuantifi**C**Area, sup**L**imentarea și nivelurile de referință, stocarea pe **T**ermen lung și sustenabilit**A**TEa, în scopul identificării și certificării eliminărilor de înaltă calitate ale dioxidului de carbon generate în UE.

2. Elaborarea unor metodologii de certificare adaptate fiecărui tip de activitate de eliminare a dioxidului de carbon, pentru a promova o punere în aplicare armonizată și corectă a criteriilor de CA.LI.T.ATE.

3. Sporirea încrederii publicului în eliminările de dioxid de carbon prin asigurarea transparenței și a robusteții procesului de certificare, inclusiv a sistemelor de

³⁸

Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

certificare recunoscute de Comisie și a registrelor publice referitoare la eliminările de dioxid de carbon.

1.4.3. *Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate*

A se preciza efectele pe care ar trebui să le aibă propunerea/inițiativa asupra beneficiarilor vizati/grupurilor vizate.

Cel mai important impact al adoptării regulamentului propus va fi o creștere a implementării activităților de eliminare a dioxidului de carbon care generează eliminări de înaltă calitate ale dioxidului de carbon, contribuind astfel la îndeplinirea obiectivului Uniunii de realizare a neutralității climatice până cel târziu în 2050. Regulamentul propus afectează operatorii economici, cum ar fi fermierii, silvicultorii, dar și întreprinderile industriale care vor desfășura activități de eliminare a dioxidului de carbon pe teren; organizațiile private și autoritățile statelor membre, care pot dezvolta sisteme de certificare private sau publice pentru a pune în aplicare și a controla procesul de certificare. La nivel mai general, regulamentul propus îi afectează pe toți cetățenii din Europa și din lume, deoarece politicile climatice reprezintă un bun public cu caracter transfrontalier.

1.4.4. *Indicatori de performanță*

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

Indicatorul 1: numărul de activități de eliminare a dioxidului de carbon care generează eliminări de înaltă calitate ale dioxidului de carbon, certificate în temeiul cadrului de certificare al UE, contribuind astfel la îndeplinirea obiectivului Uniunii de realizare a neutralității climatice până cel târziu în 2050.

Indicatorul 2: numărul de metodologii detaliate de certificare pentru activitățile de eliminare a dioxidului de carbon, în special pentru agricultura carbonului, elaborate de Comisie.

Indicatorul 3: cantitatea de sisteme de certificare, recunoscută de Comisie, pe care operatorul respectiv o utilizează pentru a demonstra conformitatea cu criteriile de calitate ale UE pentru eliminările de dioxid de carbon.

1.5. **Motivele propunerii/inițiativei**

1.5.1. *Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei*

În 2021, UE și-a sporit nivelul de ambiție în materie de climă prin Regulamentul (UE) 2021/1119 (Legea europeană a climei). Această lege stabilește un obiectiv global obligatoriu de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră (GES) cu cel puțin 55 % până în 2030 comparativ cu 1990 și de realizare a neutralității climatice până în 2050. Planul de acțiune privind economia circulară din martie 2020 a anunțat că Comisia va elabora un cadru de reglementare eficace pentru certificarea eliminărilor de dioxid de carbon pentru a stimula adoptarea eliminării de dioxid de carbon și pentru a spori circularitatea carbonului, cu respectarea deplină a obiectivelor în materie de biodiversitate. Prezenta propunere respectă angajamentul în materie de politici menționat mai sus.

În timpul fazei incipiente (2024-2025): după intrarea în vigoare a regulamentului (prevăzută pentru 2024), în strânsă consultare cu grupul de experți relevant, Comisia va pregăti cel puțin trei acte delegate de stabilire a metodologiilor de certificare pentru activitățile de eliminare a dioxidului de carbon în domeniul stocării permanente, al produselor de stocare a carbonului și al agriculturii carbonului. Aceste metodologii vor trebui actualizate periodic. În plus, pentru aprobarea comitetului relevant, Comisia va trebui să pregătească două acte de punere în aplicare care să stabilească normele de funcționare a sistemelor de certificare și de evaluare și recunoaștere a acestora de către Comisie, precum și de creare și funcționare a registrelor publice referitoare la eliminările de dioxid de carbon.

În timpul fazei de funcționare la capacitate maximă (2025 și ulterior): în strânsă consultare cu părțile interesate și cu comitetul de reglementare relevant, Comisia va evalua o serie de sisteme de certificare și le va recunoaște pe cele care respectă cadrul de reglementare al UE prin decizii specifice ale Comisiei. În plus, Comisia va trebui să elaboreze o politică privind eliminările de dioxid de carbon pentru perioada de după 2030.

- 1.5.2. *Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu o mai bună coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre în mod individual.*

Schimbările climatice sunt o problemă transfrontalieră. Efectele lor se manifestă la nivel mondial, indiferent de localizarea, de exemplu, a surselor de emisii de gaze cu efect de seră. Prin urmare, aceste probleme nu pot fi soluționate doar prin acțiuni naționale sau locale, deoarece este puțin probabil ca acțiunea individuală să ducă la rezultate optime. Coordonarea la nivel european consolidează acțiunile de combatere a schimbărilor climatice și poate completa și consolida în mod eficace acțiunile naționale și locale; acțiunea UE este justificată din motive de subsidiaritate, în conformitate cu articolul 191 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Un cadru european ar fi mai adecvat decât inițiativele naționale pentru abordarea dificultății de a evalua calitatea eliminărilor de dioxid de carbon. Un astfel de cadru ar crea condiții de concurență echitabile și o piață internă echitabilă pentru certificarea eliminărilor de dioxid de carbon, sporind comparabilitatea și încrederea. Un mozaic de inițiative naționale în acest domeniu nu ar face decât să exacerbeze problema, mai degrabă decât să o rezolve.

Regulamentul propus va trebui să fie sprijinit de metodologii de certificare solide și transparente. În ceea ce privește agricultura carbonului, acestea vor trebui să elaboreze și să dezvolte în continuare abordarea urmată în Regulamentul LULUCF existent. De asemenea, ar trebui să fie în măsură să facă legătura între deciziile de gestionare a terenurilor luate în sectorul agricol și LULUCF și impactul asupra sechestrării carbonului și asupra protecției biodiversității.

În prezent, sunt disponibile resurse AEM limitate pentru sprijinirea MRV al inventarului emisiilor LULUCF, în conformitate cu cerințele stabilite în Regulamentele (UE) 2018/841 (Regulamentul LULUCF) și (UE) 2018/1999 (Regulamentul privind guvernanta).

1.5.3. *Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare*

Deși regulamentul propus stabilește un nou cadru de certificare la nivelul UE pentru eliminări de înaltă calitate ale dioxidului de carbon, acesta se bazează pe următoarea experiență existentă la nivelul UE:

– În cadrul Fondului pentru inovare³⁹, Comisia⁴⁰ a elaborat o serie de metodologii detaliate ale UE pentru cuantificarea evitării emisiilor de GES în activitățile industriale, inclusiv activitățile de eliminare a dioxidului de carbon cum ar fi proiectele de captare și stocare a carbonului bazate pe bioenergie (BECCS) și de captare directă a carbonului din aer urmată de stocare (DACCS). În plus, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066⁴¹ stabilește norme detaliate privind monitorizarea și raportarea emisiilor de GES în cadrul ETS.

– În cadrul Directivei UE privind energia din surse regenerabile (RED), Comisia a dobândit aproape 15 ani de experiență în ceea ce privește certificarea criteriilor de sustenabilitate pentru bioenergie. Aceste criterii ale UE sunt puse în aplicare de aproximativ 15 sisteme de certificare publice sau private (denumite sisteme voluntare) care au fost recunoscute de Comisie. În temeiul Directivei privind energia din surse regenerabile, Comisia a adoptat recent un act de punere în aplicare care stabilește norme detaliate pentru procesul de certificare desfășurat de organismele de certificare și controlat de sistemele de certificare.

1.5.4. *Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare*

Prezenta propunere face parte din Pactul verde european. Planul de acțiune privind economia circulară din martie 2020 a anunțat că Comisia va elabora un cadru de reglementare eficace pentru certificarea eliminărilor de dioxid de carbon pentru a stimula adoptarea eliminării de dioxid de carbon și pentru a spori circularitatea carbonului, cu respectarea deplină a obiectivelor în materie de biodiversitate. În plus, obiectivul general al Pactului verde este de a alinia legislația Uniunii la ambiția sporită a UE în materie de climă și biodiversitate. Prezenta propunere legislativă vine în completarea propunerilor privind clima și energia din pachetul legislativ „Pregătiți pentru 55”, în special Regulamentul LULUCF și Directiva revizuită privind energia din surse regenerabile.

Există interconexiuni la fel de puternice cu alte inițiative ale Comisiei privind îmbunătățirea rezilienței pădurilor din UE la schimbările climatice, refacerea terenurilor și a ecosistemelor degradate, reumidificarea turbăriilor și promovarea bioeconomiei, inclusiv utilizarea de produse forestiere recoltate durabile, cu respectarea deplină a principiilor ecologice care promovează biodiversitatea:

- a) Politica agricolă comună;
- b) Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030;

³⁹ Fondul pentru inovare, https://climate.ec.europa.eu/eu-action/funding-climate-action/innovation-fund_en.

⁴⁰ Cerere de propuneri, Anexa C: Metodologia de calculare a evitării emisiilor de gaze cu efect de seră https://ec.europa.eu/info/funding-tenders/opportunities/docs/2021-2027/innovfund/wp-call/call-annex_c_innovfund-lsc-2020-two-stage_en.pdf

⁴¹ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei, https://eur-lex.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2066/oj?locale=ro

- c) Strategia „De la fermă la consumator” pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic;
- d) Strategia UE pentru păduri;
- e) Planul UE de refacere a naturii;
- f) Strategia UE privind adaptarea la schimbările climatice;
- g) O bioeconomie durabilă pentru Europa;
- h) Planul de acțiune privind economia circulară pentru o Europă mai curată și mai competitivă;
- i) Planul de acțiune privind reducerea la zero a poluării;
- j) O viziune pe termen lung pentru zonele rurale ale UE.

1.5.5. *Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor*

Având în vedere constrângerile actuale în materie de personal și financiare cu care se confruntă Comisia, DG CLIMA și-a epuizat posibilitățile de realocare internă și și-a optimizat resursele pe cât posibil, angajând agenți contractuali și *intra muros* pentru a acoperi lipsa de personal. Cu toate acestea, chiar și în condițiile în care multe dintre sarcini (în special cele cu caracter mai tehnic și științific) sunt încredințate contractanților externi, este esențial să existe un personal adecvat pentru a ne menține capacitatea de a ne îndeplini obligațiile și de a pune în aplicare sarcinile suplimentare prevăzute în prezenta propunere legislativă de regulament privind certificarea eliminărilor de dioxid de carbon.

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

durată limitată

din [ZZ/LL]AAAA până în [ZZ/LL]AAAA

Impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată.

durată nelimitată

Punere în aplicare cu o perioadă incipientă, de la jumătatea anului 2024 până la sfârșitul anului 2025,

urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)⁴²

Gestiune directă asigurată de Comisie

prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;

prin intermediul agențiilor executive.

Gestiune partajată cu statele membre

⁴² Explicații detaliate privind modurile de gestionare, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

- Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:
- țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;
- organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);
- BEI și Fondului european de investiții;
- organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar;
- organismelor de drept public;
- organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;
- organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;
- persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.

Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.

Observații

Astfel cum se prevede la articolul 8 din propunerea de regulament, Comisia va elabora o serie de metodologii de certificare adaptate la principalele tipuri de activități de eliminare a dioxidului de carbon, cu scopul de a asigura o punere în aplicare corectă, armonizată și eficientă din punctul de vedere al costurilor a criteriilor de calitate ale UE pentru eliminările de dioxid de carbon.

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile.

Astfel cum se prevede în propunerea de regulament, declarațiile privind eliminarea de dioxid de carbon formulate de operatori vor trebui să fie monitorizate, raportate și verificate în mod independent de către organismele de certificare. Toate aceste rapoarte vor fi puse la dispoziția publicului în registrele sistemelor de certificare și vor furniza un volum semnificativ de informații cu privire la impactul regulamentului propus. În plus, datele privind cuantificarea, monitorizarea și raportarea eliminărilor de dioxid de carbon și verificarea (MRV) colectate de AEM vor constitui o sursă esențială de informații pentru Comisie în vederea evaluării progreselor înregistrate în punerea în aplicare a regulamentului propus. Totodată, Comisia va monitoriza implementarea activităților certificate de eliminare a dioxidului de carbon prin intermediul rapoartelor anuale ale sistemelor de certificare recunoscute de Comisie. În sfârșit, Comisia efectuează periodic studii cu privire la diverse aspecte pertinente ale politicii UE privind clima.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. *Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse*

Nu se aplică – Propunerea nu pune în aplicare un program financiar, ci definește o politică pe termen lung. Nu sunt aplicabile modul de gestiune, mecanismele de punere în aplicare a finanțării, modalitățile de plată și strategia de control în legătură cu ratele de eroare. Punerea în aplicare a prezentei propuneri va necesita realocarea resurselor umane în cadrul Comisiei atât în faza incipientă, cât și în cea de funcționare la capacitate maximă. Există deja procedurile adecvate.

2.2.2. *Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor*

Prezenta propunere nu implică noi controale/riscuri semnificative care nu ar fi acoperite de un cadru de control intern existent. Nu au fost avute în vedere măsuri specifice pe lângă aplicarea Regulamentului financiar.

2.2.3. *Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)*

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

Se va aplica strategia DG CLIMA de prevenire și detectare a fraudei.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./Nedif. ⁴³	din partea țărilor AELS ⁴⁴	din partea țărilor candidate ⁴⁵	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
3	09 02 03	Dif.	DA	NU	NU	NU
3	09 10 02	Dif.	DA	DA	DA	NU
7	20 01 02 01	Nedif.	NU	NU	NU	NU
7	20 02 06 01	Nedif.	NU	NU	NU	NU
7	20 02 06 02	Nedif.	NU	NU	NU	NU
7	20 02 06 03	Nedif.	NU	NU	NU	NU

- Noile linii bugetare solicitate

Nu se aplică

⁴³ Dif. = credite diferențiate/Nedif. = credite nediferențiate.

⁴⁴ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁴⁵ Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	3	Resurse naturale și mediu
--	---	---------------------------

DG: CLIMA			Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL	
○ Credite operaționale								
09 02 03	Angajamente	(1a)	3,000	2,000	-	-	5,000	
	Plăți	(2a)	1,000	2,000	2,000	-	5,000	
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice ⁴⁶								
XXX		(3)						
TOTAL credite pentru DG CLIMA			Angajamente	=1a+1b +3	3,000	2,000		5,000
			Plăți	=2a+2b +3	1,000	2,000	2,000	-

⁴⁶ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

○ TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	3,000	2,000			5,000
	Plăți	(5)	1,000	2,000	2,000	-	5,000
○ TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice		(6)					
TOTAL credite la RUBRICA 3 din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+6	3,000	2,000			5,000
	Plăți	=5+6	1,000	2,000	2,000	-	5,000

În cazul în care propunerea/inițiativa afectează mai multe rubrici operaționale, a se repeta secțiunea de mai sus:

TOTAL credite de la RUBRICILE 1-6 din cadrul financiar multianual (Suma de referință)	Angajamente	=4+6					
	Plăți	=5+6					

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	„Cheltuieli administrative”
--	----------	-----------------------------

Această secțiune ar trebui completată utilizând „datele bugetare cu caracter administrativ” care trebuie introduse mai întâi în [anexa la fișa financiară legislativă](#) (anexa V la normele interne), încărcată în DECIDE pentru consultarea interservicii.

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL
DG: CLIMA						
○ Resurse umane		0,785	1,099	1,099	1,099	4,082
○ Alte cheltuieli administrative		0,070	0,070	0,070	0,070	0,280
TOTAL DG CLIMA		0,855	1,169	1,169	1,169	4,362
		Credite				

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0,855	1,169	1,169	1,169	4,362
---	-----------------------------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL	
TOTAL credite de la RUBRICILE 1-7 din cadrul financiar multianual		Angajamente	3,855	3,169	1,169	1,169	9,362
		Plăți	1,855	3,169	3,169	1,169	9,362

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările	↓	Tip ⁴⁷	Costuri medii	Anul N		Anul N+1		Anul N+2		Anul N+3		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)						TOTAL			
				REALIZĂRI																	
				Ț:	Costuri	Ț:	Costuri	Ț:	Costuri	Ț:	Costuri	Ț:	Costuri	Ț:	Costuri	Ț:	Costuri	Ț:	Costuri	Ț:	Costuri
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 ⁴⁸ ...																					
- Realizare																					
- Realizare																					
- Realizare																					
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1																					
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2...																					
- Realizare																					
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																					
TOTALURI																					

⁴⁷ Realizările se referă la produsele și serviciile care trebuie furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construite etc.).

⁴⁸ Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)...”

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	2024	2025	2026	2027	TOTAL
--	------	------	------	------	-------

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual					
Resurse umane	0,785	1,099	1,099	1,099	4,082
Alte cheltuieli administrative	0,070	0,070	0,070	0,070	0,280
Subtotal de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	0,855	1,169	1,169	1,169	4,362

în afara RUBRICII 7⁴⁹ din cadrul financiar multianual					
Resurse umane					
Alte cheltuieli cu caracter administrativ					
Subtotal în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual					

TOTAL	0,855	1,169	1,169	1,169	4,362
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

⁴⁹ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

Necesarul de resurse umane estimat

Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.

Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

	2024	2025	2026	2027
○ Posturi din schema de personal (funcționari și personal temporar)				
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	5	7	7	7
20 01 02 03 (în delegații)				
01 01 01 01 (cercetare indirectă)				
01 01 01 11 (cercetare directă)				
Alte linii bugetare (a se preciza)				
○ Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)⁵⁰				
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)				
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)				
XX 01 xx yy zz⁵¹	— la sediu			
	— în delegații			
01 01 01 02 (AC, END, INT – cercetare indirectă)				
01 01 01 12 (AC, END, INT – cercetare directă)				
Alte linii bugetare (a se preciza)				
TOTAL	5	7	7	7

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	<p>Postul AST va sprijini conducerea grupului de experți relevant și Comitetul de reglementare.</p> <p>Posturile AD:</p> <ul style="list-style-type: none"> – vor pregăti o serie de acte delegate care să stabilească metodologii detaliate de certificare pentru demonstrarea conformității cu criteriile de calitate ale UE pentru eliminările de dioxid de carbon; – vor pregăti o serie de acte de punere în aplicare pentru a stabili norme pentru certificarea activităților de eliminare a dioxidului de carbon, pentru governanța sistemelor de certificare și pentru crearea și gestionarea registrelor publice referitoare la eliminările de dioxid de carbon; – vor efectua evaluarea sistemelor de certificare care solicită recunoașterea de către Comisie și vor pregăti deciziile aferente ale Comisiei; – vor pregăti propuneri de politici în domeniul eliminărilor de dioxid de carbon pentru perioada de după 2030.
Personal extern	

⁵⁰ AC = agent contractual; AL= agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JPD = tânăr profesionist în delegații.

⁵¹ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

Propunerea/inițiativa:

- poate fi finanțată integral prin realocarea creditelor în cadrul rubricii relevante din cadrul financiar multianual (CFM)

Cheltuielile vor fi suportate în cadrul pachetului financiar LIFE.

- necesită utilizarea marjei nealocate din cadrul rubricii corespunzătoare din CFM și/sau utilizarea instrumentelor speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM
- necesită revizuirea CFM.

3.2.5. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

- nu prevede cofinanțare din partea terților
- prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N ⁵²	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

⁵²

Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.

Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

asupra resurselor proprii

asupra altor venituri

vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ⁵³					A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3				
Articolul									

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

--

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

--

⁵³

În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxele vamale, cotizațiile pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.